

EİDERHA AVCILARI OKULU

12

SİR HERBERT ZİNDAN TAŞI'NIN HAYALETİ

KATE McMULLAN

8 yaş
ve
üstü

SİR HERBERT ZİNDANTAŞI'NIN HAYALETİ

EAO'da büyük değişiklikler var. Yeni bir öğrenci geldi...

Bir kız. Janice iri yarı, gülü ve kılıç dövüşü ile güreşte bütün erkek çocuklarından daha iyi. Erica da mutlu, çünkü sonunda erkek çocuğu taklidi yapmaktan kurtuldu. Müdür Mordred'in keyfine diyecek yok; Janice'in zengin ailesinden kocaman bir kese dolusu altın aldı. Wiglaf da mutlu, çünkü yaramaz evcil ejderhası ailesini ziyarete gitti ve bu yüzden bir süre sorun yaratmayacak. EAO'da her şey güllük gülistanlık gibi görünüyor, değil mi? Değil! Çünkü bir hayalet intikam peşinde koşuyor ve çalınmış hazinesini geri almaya kararlı; yoksa okulu yok edecek!

"Buradaki genç kahraman Harry Potter'in pekâlâ erkek kardeşi olabilir." –
Mary Pope Osborne. 'Sihirli Ağaç Evi' dizisinin yazarı.

Bu kitapları keşfettiğimizde oğlum birinci sınıftaydı. Şimdi ikinci sınıfta ve bu kitaplar tam ona göre. Harry Potter ve Hobbit havasında, ama onlar kadar karmaşık olmadığı için okurken kurguyu yitirmiyor. Komik ve macera dolu.

Robert Cookson, 11 yaşında.

**Dünyada 25 milyon ço
bu diziyi okuyor.**

 BEYAZ BALINA YAYINLARI
Ejderha Avcıları Okulu Dizisi - 12

ISBN: 975-999-126-8

SİR HERBERT ZİNDANTAŞI'NIN HAYALETİ / *Kate McMullan*

Özgün adı: *The Ghost of Sir Herbert Dungeonstone*

© Kate McMullan, 2004

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri
Resimler: Bill Basso
Kapak & iç tasarım: Bilgin Budun
Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul
Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2006

 BEYAZ BALINA YAYINLARI
Binbirdirek Mah. Suterazisi Sok. No: 4/2
34122 Sultanahmet / İstanbul
Tel. : 0212 638 62 63-64 / 516 70 60
Faks: 0212 638 62 65
E-mail: info@beyazbalina.com.tr

EİDERHA AVCILARI OKULU 12

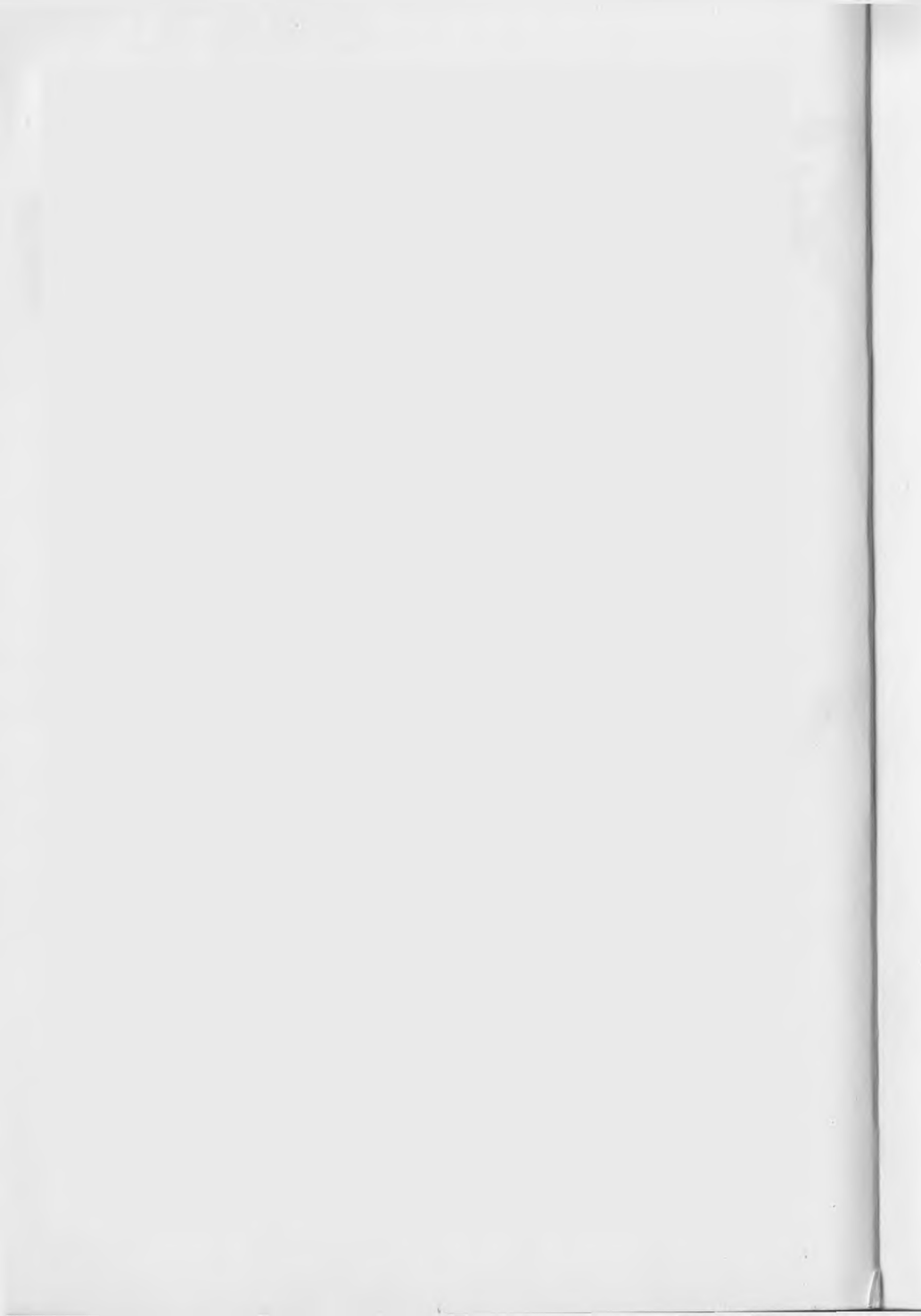
SİR HERBERT
ZİNDANTAŞI'NIN
HAYALETİ

Kate McMullan

Çevirmen:
Selim Yeniçeri

1. BÖLÜM

“Hazır mısın, Wiglaf?” diye seslendi Erica, 1. Sınıf yatakhanesinin diğer ucundan. “Acele et, Angus,” dedi. “Ziyafete gecikmeyelim.”

“Ziyafet filan olmayacak,” dedi Angus, yarı temiz bir EAO tünüğini üzerine geçirirken. “Mordred Amca her zamanki yemeği servis yaptıracak; yılanbalığı güveci ve lümpen pudingi.”

Angus hiç şüphesiz haklı, diye düşündü Wiglaf, pantolonunu giyerken. Ama aldır-mıyordu. Annesinin evde yaptığı yemekler çok ama çok daha kötüydü.

Angus devam etti. “Annemin gönderdiği son yiyecek kutusuna ne olduğunu merak ediyorum. Şimdiye kadar gelmeliydi.”

Erica çocukların yanına geldi. "Örgü-
rim miğferimin altından görünüyor mu?"
diye fısıldadı, arkasını dönerek.

Wiglaf kontrol etti. "Hayır," dedi. "Kim-
se senin kız olduğunu anlamaz."

"Şşşt!" Erica kimsenin duymadığından
emin olmak için etrafına bakındı. "Bunu
söyleme! Mordred öğrenirse beni EAO'dan
kovar."

"Sırrın emin ellerde," dedi Wiglaf.

Angus başıyla onayladı. "Dudaklarım
mühürlü!"

Erica alet kemerini takarken iç çekti.
"EAO'daki tek kız olmaktan bıktım artık.
Şu kılık değiştirme meselesinden de."

Wiglaf miğferini havuç rengi saçlarının
üzerine geçirdi ve arkadaşlarının peşinden
yatakhanedan çıkıp geniş merdivene yöneldi.

"Dün geceki o inilti berbat değil miydi?"
diye sordu Erica.

"İnilti mi?" dedi Angus. "Ben bir şey duy-
madım."

“Ben de duymadım,” dedi Wiglaf.

“Gerçekten mi?” dedi Erica. “Ah, korkunçtu. Zor uyudum.” İlk kata ulaştılar ve kantine yöneldiler. “Kulaklarım çok hassastır. Sir Mızrakkafa’nın da öyle. *Benim Gibi Bir Şövalye* adlı kitabında en hafif sesi bile duyabildiğini söylüyor.”

Angus gözlerini devirdi. Ama Wiglaf gülümsedi. Erica’nın en büyük dileğinin Sir Mızrakkafa gibi bir şövalye olmak olduğunu biliyordu.

Üçü birlikte geniş bir taş kemerin altından geçip kalabalık EAO kantinine girdiler.

Duvarlara yerleştirilmiş meşalelerin loş ışığında, Wiglaf iri yarı Marli kardeşleri gördü; Barli, Çarli, Farli ve Harli Marli kardeşler. EAO öğretmenlerinin hepsinden daha uzun ve iriydiler. Yakındaki diğer bir masada Koç Plungett’i gördü; öldürme teknikleri öğretmeni. Silah öğretmeni Üstat X’i de. Başında hâlâ siyah bir kukuletayla dolaşan eski bir cellattı. EAO

kütüphanecisi Birader Dev de oradaydı. Mordred'in kızkardeşi Leydi Lobelia da öyle; tüylü eriklerle süslenmiş mor bir tuvalet giymişti.

Wiglaf, en öndeki masada oturan sarı saçlı, iri kemikli üç yabancıyı da fark etmişti. Bir baba, bir anne ve kızları. Babanın boynunda bir sürü altın zincir vardı. Anne ucunda dev bir mavi taş sallanan bir گردانlık takmıştı. Kızın her yanı incilerle doluydu ve süslü bir tuvalet giymişti.

Kızın ağzında Gülümseyen Hal'in Ağaç Kökü Çikleti olması muhtemel, yeşil renkli pabuç kadar bir sakız vardı. Wiglaf hızlı bir şekilde etrafına bakınarak Mordred'i aradı. Kantinde ya da sınıflarda sakız çiğneyenleri doğruca zindana gönderip bir süre orada tutardı.

"Kim bunlar?" diye sordu Wiglaf, Angus'a.

Angus omuz silkti. "Ne bileyim ben? Zengin görünüyorlar."

“Hey!” dedi Erica, işaret ederek. “Şuna bakın!”

Kantinin arka tarafındaki kemerin üzerine siyah bir örtü örtülmüştü. Taşa kazınmış ERKEK ÇOCUKLAR İÇİN EJDERHA AVCILARI OKULU yazısını kapatıyordu.

“Herkes müdürü karşılamak için ayağa kalksın!” diye bağırdı Yorik, Mordred’in izcisi. “Herkes ayağa!”

Herkes kalktı. Mordred üç konuğunun oturduğu ön masaya doğru yürüdü. Altın işlemeli mor bir kadife cüppe giymişti. Başında altın püsküllü ve aynı renkte bir şapka vardı.

Mordred gülümsedi. Altın dişi meşale ışığında parladı; menekşe rengi gözleri de öyle.

“Merhaba!” dedi yüksek sesle. “Yarın Kurucular Günü. Bu gece, okulumuzun kurucularının onuruna bir ziyafet veriyoruz... ve yeni öğrencimizi karşılamak için. Bu öğrencimiz, EAO'ya büyük bir değişiklik getirdi!”

“Buraya geldiğimde,” diye fısıldadı Wiglaf, Angus’a, “benim onuruma ziyafet filan verilmemişti. EAO’daki ilk gecemde, bir dolu bulaşık yıkamak zorunda kalmıştım!”

“Ama beni geçelim,” dedi Mordred. “Önce EAO’nun kurulmasıyla ilgili yürek ısıtan hikâyeleri dinleyelim. Şiir okuyacak öğrenciler?”

Wiglaf, Angus ve Erica ayağa kalktılar. Balyoz de öyle. Elinde borazanıyla Torba da geldi.

“Yıllar önce,” diye başladı Mordred, “Kara Orman’ın içindeki en derin mağarada, dünyanın en hain iki ejderhası, Kara Orman’ın en yüksek tepesinin üzerinde ise, dünyanın en hain iki soyguncusu yaşıyordu. Yanında bir kese altınla Kara Orman’a girmeye cesaret edecek herhangi biri, eli boş olarak dışarı çıkardı; tabii alev kusan ejderhalardan kaçacak kadar şanslıysa. Sonra bir gün, Kara Orman’a iki cesur şövalye geldi.”

Torba borazanını dudaklarına götürüp üfledi: TAT TATA TAT TAT TAAAAT!

Erica öne çıktı ve güvenli bir sesle şiirini okumaya başladı:

*"Sir Herbert Zindantaşı adım!
Yaptığım iyiliklerle tanırım.
İki ejderhayı kendi mağaralarında öldürdüm.
Ne bir daha alev saçacaklar ne de öfke
Zavallı yolcuları soyamayacaklar benim
sayemde.*

Ah, cesur Sir Zindantaşı adım!"

Erica geri çekildi ve Angus boğazını temizledi.

*"Sir Sınavçakan adım,
Soyguncuları öldürmek benim işim.
Tepenin üzerindeki inlerine çıkıp
Kılıcımla ikisini de dilimledim!
İbret olsun diye ikisini de harcadım
Cesur Sınavçakan'dır adım."*

Sıra Wiglaf'taydı. Parşömeni tutarken elleri titriyordu.

*"Soyguncuların ini doluydu ganimetle
İyi şövalyeler umursamadı tokgözlülükle.
Hazine pek umurlarında değildi ya
Altın, mücevher, para onlar için hava cıva.
Yine de bu kadar ganimeti bırakmak orada
Akla sığmıyordu değilsen bir budala
Sir Herbert dedi ki "Tek bir mücevherle
Bir okul kurup yol açarız yeni şövalyelere!"
"Ah, haydi yapalım" dedi Sir Sınavçakan,
"Örnek olup yol gösterelim genç yiğitlere!
Öğrensinler ve öldürsünler ejderhaları
mağaralarında*

*Adımızı gururla taşıyıp ansınlar gelecek
yillarda."*

Torba yine borazanını öttürdü: TAT TA-
TA TAT TAT TAAAAT!

Balyoz öne çıktı. Tüniğinin koluyla akan
burnunu sildi ve okudu:

*“Güzel okulumuz böyle kuruldu
Yaşasın Ejderha Avcıları Okulu!”*

“Bravo!” diye bağırdı Leydi Lobelia, ayağa kalkıp alkışlarken.

Sarı saçlı kız sakızını ağzından çıkarıp güçlü bir ıslık çaldı.

“Pekâlâ!” diye seslendi. “Eee, Mordred, burada ne zaman yemek yiyorsunuz?”

2. BÖLÜM

Yemek salonu sessizliğe gömüldü. Wiglaf olduğu yerde donup kaldı. Öğrenciler asla müdüre adıyla seslenmezlerdi. Ona “efendim” derlerdi. Acaba kızı zindana mı gönderecekti... yoksa daha kötü bir şey mi yapacaktı?

Ama Mordred sadece gülümsedi. “Birazdan, hayatım,” dedi, “birazdan. Ama önce, Koç Plungett! Üstat X! Lütfen öne çıkın!”

Öğretmenler devasa boyutlarda, pırıl pırıl parlayan iki soylu şövalye heykelini masaya doğru ittiler.

“Kurucularımız!” diye bağırdı Mordred. “Eski heykelleri talihsiz bir kazada yok olmuştu.” Mordred gözünden akan sahte bir gözyaşını siler gibi yaptı. “Şimdi, burada

soylu kurucularımızın yepyeni heykellerini görüyorsunuz; Sir Herbert Zindantaşı ve Sir Sınavçakan!”

“Ah, lütfteen!” diye fısıldadı Angus. “Sanki eski heykellerin sabundan yapıldığını ve son Banyo Günü’nde kullanıldığını bilmiyormuşuz gibi!”

Wiglaf başıyla onayladı. Sir Herbert Zindantaşı’nı göz bandı ve küçük, ince bıyığıyla tanımamak mümkün değildi.

Alkışlar dinerken, Erica elini kaldırdı. Mordred ona elini indirmesini işaret etti. Eğer hoşlanmadığı bir şey varsa, o da soru soran öğrencilerdi. Ama Erica, Mordred’in ona söz hakkı verdiğini sandı.

“Efendim?” dedi. “EAO’yu kurduktan sonra soylu kurucularımıza ne oldu?”

Mordred, Erica’ya öfkeyle baktı. “Ah, şey, eee, zaman içinde Sir Herbert ve Sir Sınavçakan EAO’yu yönetemeyecek kadar yaşlandılar. Binlerce değerli adayla konuştular ve bu soylu çalışmayı devam ettirmem

için beni seçtiler. Yunanistan açıklarındaki palmiye ağaçlarıyla kaplı bir adadaki Yaşlı Şövalyeler Huzurevi'ne çekildiler. Orada çok ama çok mutlular.” Gülümsedi.

PAAAT! Sarı saçlı kız sakızıyla şişirdiği balonu patlatmıştı.

Salon bir kez daha sessizliğe gömüldü.

Öğrenciler nefeslerini tuttular. Mordred onu artık kesinlikle zindana gönderirdi.

Ama EAO müdürü sadece güldü. Kıza şefkatle baktı. “Şimdi sıra büyük sürprizime geldi!”

Torba ayağa kalktı ve borazanını bir kez daha öttürdü: TAT TATA TAT TAT TA-AAT!

Üstat X ve Koç Plungett, taş kemerin üzerindeki örtüyü çektiler. Örtü düştüğünde yepyeni bir yazı ortaya çıktı: ERKEK ÇOCUKLAR VE KIZ ÇOCUK İÇİN EJ-DERHA AVCILARI OKULU.

Erica zorlukla yutkundu. “Kız olduğumu biliyor!”

“Ve seni okuldan atmıyor!” dedi Wiglaf, mutlulukla.

Erica ayağa fırladı. “Teşekkür ederim, efendim!” diye bağırdı. “Bu gerçekten mutlu bir gün!”

“Otur yerine!” diye böğürdü Mordred. “Sana ne zaman ayağa kalkacağını *ben* söylerim! Sana ne zaman mutlu bir gün olduğunu *ben* söylerim! OTUR!”

Erica sessizce oturdu. Şaşkındı. Her ay Geleceğin Ejderha Avcısı Ayın Ödülü'nü o kazanırdı ve bu şekilde davranılmasına alışkın değildi.

Mordred, sarı saçlı aileye hayranlıkla baktı.

“Size Lord ve Leydi Değirmentaşı'nı tanıtayım,” dedi.

İri kemikli çift ayağa kalktı. Dişlerini göstererek sırttılar ve el salladılar.

“Ve,” diye devam etti Mordred, “çok sevgili, atletik, yetenekli kızları Janice.”

Kız ayağa kalktı. Wiglaf kızın neredeyse Harli Marli kadar uzun olduğunu gördü.

“Merhaba, çocuklar,” dedi Janice, sakızını çiğnemeye devam ederek.

“Janice Değirmentaşı,” diye devam etti Mordred, “Ejderha Avcıları Okulu'nun uzun tarihinde okul ücretini altın parayla ve nakit olarak ödeyen ilk öğrenci!” Menekşe rengi gözleri mutlulukla parladı.

“Ah, efendim?” Koç Plungett, müdürü dirseğiyle dürttü. “Sanırım söylemek istediğiniz şey, Janice'nin ilk...”

“İlk kız öğrencimiz!” diye bağırdı Mordred. “Evet! Bir kız! Evet! Demek istediğim buydu. İlk kız öğrencimiz! Dişi! Küçük kadın!”

Erica'nın ağzı şaşkınlıkla açıldı.

“Ah, Mordie!” dedi Leydi Lobelia. “Bu çok cesur bir adım!”

“Janice birkaç gün bizimle kalacak,” diye ekledi Mordred, “burayı sevip sevmediğine karar verecek. Sizlerin bu ilk ve tek kız öğrencimizi hoş karşılayacağınıza inanıyorum!”

3. BÖLÜM

“İlk ve tek kız öğrenciymiş, aptal!” diye homurdandı Erica. O, Angus ve Wiglaf, taş basamakları yorgun adımlarla tırmanıp yatakhaneye girdiler.

Gerçekten de bir ziyafet servisi yapılmıştı; sadece o öndeki masada oturanlara. Öğrenciler her zamanki gibi yılanbalığı güveci yemişlerdi. Sonrasında, üç arkadaş, aşçı Tava tarafından temizlik işine atanmıştı.

“EAO'nun ilk kız öğrencisi benim,” dedi Erica. “Janice Yel değirmeni değil!”

“Annen ve baban, ülkenin kralı ve kraliçesi,” dedi Wiglaf. “Okul ücretini altın parayla ve nakit olarak ödemiş olmalılar.”

“Hayır,” dedi Erica. “Gerçek zenginler asla nakit ödemezler.”

1. Sınıf yatakhanesine girdiler ve oldukları yerde durup kaldılar.

“Ne oldu burada?” diye bağırdı Wiglaf.

“Kesin sesinizi!” diye seslendi Torba. “Uyumaya çalışıyoruz.”

Gece lambası meşalesinin loş ışığında bile, bütün yatakların bir tarafa itilmiş olduğunu görebiliyorlardı. Odanın tam ortasına kahverengi bir perde gerilmişti. Üzerinde aceleyle karalanmış harflerle şöyle yazıyordu: 1. SINIF KIZLAR YATAKHANESİ.

Erica perdeye yaklaştı ve yana çekti. O gece ikinci kez şaşkınlıktan çenesi yere yapıştı.

Wiglaf ve Angus onun yanına koşular. Perdenin arkasındakinin ne olduğunu gördüklerinde, onlar da çok şaşırıldılar.

Duvara büyük, altından bir yatak yaslanmıştı. Çekmecelerle dolu benzer bir gardırop ve tuvalet masası etrafına dizilmişti. Ya-

tağın üzerine bir çift mızrak ve bir güreş sopası asılmıştı.

Güçlü bir patlama duyuldu. Janice sakızını patlatarak boşaltmakta olduğu sandıktan başını kaldırdı.

“Merhaba, çocuklar,” dedi. “Buraya taşındım.”

Wiglaf, Janice ile ilgili her şeyin büyük olduğunu düşündü. Yanaklarında iri iri çiller vardı. öndeki iki dişinin arasında büyük bir boşluk vardı. İri ve geniş omuzluydu.

“Merhaba,” dedi Angus. “Adım Angus.”
Wiglaf adını söyledi.

“Ah, ben, adım Eric,” dedi Erica.

“Şey, sanırım kim olduğumu biliyorsunuz,” dedi Janice.

“Hangi okuldan geldin?” diye sordu Angus.

“Ejderha Biçenler.” PAAT!

“Neden okulunu değiştirdin?” diye sordu Wiglaf.

“Mordred bir gün Biçenler'e geldi ve bir güreş karşılaşmasını kazandığımı gördü,” dedi Janice. “Benim EAO güreş takımına katılmamı istediğini söyledi. Annem ve babam da dikey geçiş yapmama izin verdi.”

Wiglaf, Angus ve Erica'ya bir bakış attı. EAO'nun güreş takımı filan yoktu ki!

Janice esnedi ve gerindi. “Dinleyin, ocuklar, çok yorgunum,” dedi. “Biçenler'deki arkadaşlarım bir sürü veda partisi verdiler. Bir haftadır doğru dürüst uyumadım.” Ağzındaki yeşil sakızı çıkardı ve yatağın direklerinden birinin tepesine yapıştırdı. “İyi geceler!”

Gitmek için döndüklerinde, Erica yatağının yanındaki duvarda asılı duran Sir Mızrakkafa duvar halısını gördü. Yere düşmüştü. Erica hemen koştu ve sevgili şövalyesinin portresini yerden alıp Wiglaf ve Angus'un peşinden gitti.

Brrr! Wiglaf giysilerini bile çıkarmadan örtülerin altına girdi.

“İyi geceler!” diye fısıldadı.

“İyi geceler,” dedi Angus.

“Nasıl uyuyabiliyorsunuz?” dedi Erica.
“Bu hiç adil değil! EAO’nun ilk kız öğrencisi benim! Üstelik bir prensesim! Ama yatakhanede daha büyük bir yer istedim mi hiç? Hayır, istemedim.”

“Evet,” dedi Wiglaf, uykulu bir sesle.

“Güreş takımımış, hah!” dedi Erica.
Sonra bir an hareketsiz kaldı. “Şimdi kesinlikle duyuyorsunuzdur!”

Wiglaf uykuya sürüklenmeye başlamıştı bile. “Ne?...”

“Duymuyor musunuz?” diye fısıldadı Erica.

“Neyi?” diye sordu Wiglaf.

“Şu korkunç iniltiyi!” diye bağırdı Erica.
“Şatonun derinliklerinden geliyor!”

4. BÖLÜM

“Gelin!” Erica, Angus ve Wiglaf’ı yataklarından kaldırına kadar salladı. “Bu korkunç sesi çıkaranın ne olduğunu bulmalıyız!”

Wiglaf ayağa kalkmaya çalıştı. Dinledi ama bir şey duyamadı.

Angus homurdandı. “Ben bir şey duymuyorum.”

“Uydurduğumu mu düşünüyorsunuz?” dedi Erica. “Uydurmuyorum!” Ellerini kulaklarının üzerine kapadı. “Ohhh! Berbat bir ses! Ben aşağı iniyorum ve siz ikiniz benimle geliyorsunuz. Kılıçlarınızı alın. Haydi!”

Wiglaf ve Angus’a hayır deme fırsatı vermeyen Erica, arkadaşlarını geniş taş basa-

maklardan aşağı sürükledi. El meşalesiyle yolu aydınlatıyordu. Aşağı ulaştıklarında, durdu ve başını yana yatırdı. "İniltiler zindandan geliyor."

Wiglaf'ın kalp atışları hızlanmıştı. Zindan gündüz vakti bile yeterince korkutucuydu. Ama gece? Ne kadar korkunç olabileceğini düşünmek bile istemiyordu. şato duvarındaki bir yarıktan dolunayın aydınlattığı geceye son bir bakış attı ve Erica ile Angus'un peşinden zindana doğru yürüdü.

Erica kapıyı aadı.

Wiglaf kılıcının kabzasını kavradı. Kalbi deli gibi atıyordu.

Erica zifiri karanlık zindana girdi. El meşalesini etrafa tuttu. "Boş," dedi.

Wiglaf rahat bir nefes aldı. "Ah, iyi!"

Erica kaşlarını aadı. "İniltiler aşağıdan geliyor," dedi. "Bu nasıl olabilir?"

Angus zorlukla yutkundu. "Bunun altında daha derin bir zindan olduğunu biliyorum; Alt Zindan."

“Yolu göster,” diye emretti Erica.

Erica’dan el meşalesini alırken, Angus’un eli titriyordu. Onları gizli bir merdivene götürdü. İndikçe indiler; indikçe indiler. Merdiven bir türlü bitmiyor gibiydi. Hava iyice incelmışti. Küf kokusu berbattı.

Wiglaf hafif, ince bir uluma duydu.

“Duyuyorum!” diye fısıldadı. “Duyuyorum! Korkunç!”

“Size söylemiştim,” dedi Erica.

Merdivenin dibine ulaştıklarında, Angus durdu. Tek kelime bile etmeden el ele tutuştular. Hep birlikte santim santim ilerlediler.

El meşalesi etrafı zor aydınlatıyordu. Wiglaf artık iniltiyi açıkça duyuyordu. Sırında bir ürperti hissetti. Neydi bu?

Angus eski bir ahşap kapının önünde durdu. “İşte burası,” diye fısıldadı.

Erica meşaleyi kaptı ve kılıcını çekti. “Kapıyı aç, Wiglaf.”

Soğuk demir halkaya uzanırken, Wiglaf’ın eli tir tir titriyordu. Çekti. Kapı gıcırdayarak açıldı. Eski, çürümüş bir şeyin mide bulandırıcı kokusu burunlarına doldu.

“Iyyk!” diye bağırdı Wiglaf, yarasalar dışarı fırlarken.

Kanatlardan uzak durmak için eğilen Erica, Alt Zindan’a girdi. El meşalesini etrafa doğru salladı. “Boş!” İki arkadaşına döndü. “Angus, şimdi ne olacak?”

“Lütfen!” diye inledi Angus. “Yataklarımıza geri dönelim!”

“Evet, dönelim,” diye fısıldadı Wiglaf.

Ama Erica sadece Angus’a öfkeyle bakarak karşılık verdi. “Söyle bana!”

“Bir de En Alt Zindan var,” diye inledi Angus. “Dük Çiftgıdı orada işkence görmüştü. Zavallı adam bir ay boyunca hiç durmadan gıdıklanmıştı! Ah, En Alt Zindan berbat bir yerdir! Oraya kimse gitmez! Asla!”

“Öyle mi?” dedi Erica. “Eh, biz gidiyoruz. Hemen!”

Angus onları başka bir merdivene doğru sürüklerken, Wiglaf korkudan titriyordu. Bu merdiven o kadar dardı ki inerlerken duvarlar üzerlerine geliyor gibiydi. Basamaklar dik, yosun kaplı ve kaygandı. Wiglaf berbat koku yüzünden neredeyse boğulacaktı.

Son bir basamak daha ve Wiglaf kendini ayak bileğine kadar ıslak bir şeyin içinde buldu.

“İyyk!” diye sızlandı Angus. “Bu iğrenç!”

“Sadece hendek suyu,” dedi Erica. Meşalesini aşağı doğru tuttu.

Wiglaf’ın midesi bulandı. “Ah, hayır!” diye inledi. “Çürümüş yılanbalığı leşlerinin ve köpüklü hendek sümüğünün içinde duruyoruz!”

“İleri!” diye emretti Erica.

Devam ettiler. En Alt Zindan’a yaklaştıkça, intiler de giderek güçleniyordu.

Wiglaf miğferini giymemiş olsaydı, saçları dimdik ayakta olacaktı.

Sonunda antik bir demir kapıya ulaştılar. Erica meşalesini kapıya doğru tuttu. Kalın, sümüklü, yeşil bir yosunla kaplıydı.

Aniden, kapı kendi kendine açılmaya başladı.

Üç arkadaş geri çekildiler.

Wiglaf nefes alamıyordu.

Yosunlu, yeşil kapıda bir şövalye duruyordu! Bir gözünde bant olan, ince bıyıklı bir şövalye! Üzerinde gümüşü bir zırh vardı. Tuhaf, ürkütücü, beyaz bir ışık saçıyordu. Zincir eldivenli eliyle onları En Alt Zindan'a davet ediyordu.

"Merhaba, efendim!" dedi Erica, hevesle. Yürümeye başladı.

"Dur!" diye bağırdı Wiglaf. Şövalyede bir tuhafılık vardı ama ne?

Erica, Wiglaf'a aldırmadı.

"Merhaba, şövalye," dedi.

Wiglaf tuhaflığın neden kaynaklandığını anlamıştı. Hayaletin içinden diğer tarafı görebiliyordu! En Alt Zindan'ı rahatlıkla görebiliyordu.

Wiglaf hemen Erica'nın kolunu yakaladı.

"Dur!" diye emretti. "Bu bir hayalet!"

5. BÖLÜM

Angus bir çığlık attı. Wiglaf ve hatta Erica da ona eşlik etti.

Oldukları yerde döndüler ve En Alt Zindan'dan kaçmak için koşmaya başladılar.

Hayalet aniden önlerinde belirdi.

Wiglaf kayarak durdu. Angus ve Erica arkadan ona çarptılar. Üçü de birbirlerine tutunmuşlardı.

“Bana altının nerede saklı olduğunu söyleyin,” diye gürledi hayalet.

“Altından haberimiz yok,” dedi Erica.

“Lütfen!” diye sızlandı Angus. “Bırak bizi, gidelim!”

Hayalet güldü. “Biraz samimi olalım.”

Hayalet buz gibi parmaklarıyla onları iterken, En Alt Zindan'a geri döndüler.

İçeri girdiklerinde, hayalet demir bir sıraya baktı ve oturmalarını emretti.

Wiglaf oturdu. Ohhh, demir buz gibiydi! Poposunun buz tutacağını düşündü.

Hayalet büyük demir bir sandalyeyi çekti. Sandalyenin oturma yerinde ve sırtında bir sürü çivi vardı. Hayalet oturunca, çiviler şeffaf zırhına saplandı.

Hayaletin yanında yerde bir kupa duruyordu ve üzerinden dumanlar tütüyordu. Hayalet kupayı aldı, dudaklarına götürdü ve iri bir yudum aldı. Parlak kırmızı sıvının hayaletin gırtlığından midesine dökülüşünü izlerken Wiglaf gözlerine inanamadı.

Wiglaf bu hayalette tanıdık bir şeyler olduğunu düşündü.

"Da-daha önce karşılaşmış mıydık, efendim?" diye sordu.

Hayalet ona aldırmadı; kırmızı içecekten bir yudum daha aldı. "İyi düşünün, küçük

dostlarım,” dedi. “Müdürünüzün ortalıkta sinsice dolaştığını ve altınını gizleyecek bir yer aradığını görmüş olmalısınız.”

“Hayır, efendim,” dedi Erica. “Görmedik.”

“Kim olduğunuzu biliyorum!” diye haykırdı Wiglaf, aniden. “Siz Sir Herbert Zindantaşı’sınız!”

“Aferin sana!” dedi hayalet, sırtarak.

“Ah, efendim!” dedi Erica. “Bu akşam sizin hakkınızda bir şiir okuma onurunu yaşadım. Sevgili Sir Sınavçakan da burada sizinle mi?”

“Hayır,” dedi Sir Herbert. “Sadece ben varım. Icky mezarında huzurlu bir şekilde dinleniyor; benim de yapmayı istediğim gibi.” Kaşlarını çattı. “Bunun nedeni Icky’nin temiz bir vicdanı olması değil. Soyduğu onca insandan sonra, ııh.”

Sir Sınavçakan? Soyguncu? Wiglaf şaşırmişti. Hayalet neler söylüyordu böyle?

“Ama Icky’nin hakkını vermem gerek,” dedi Sir Herbert. “Asla ağgözlü değildi.

Icky soygunculuğu sadece zevk için yapardı. Ganimetleri gerçekten sevmezdi. Ya ben?" Hayalet güldü. "Ben altın için soygun yapardım. Ah, altını ne çok severim!"

Bütün bu konuşmalar Wiglaf'a Mordred'i hatırlatmıştı. O da altını çok severdi.

"Asla yeterince altınım olmazdı," dedi Sir Herbert. "Altın yığının ne kadar büyürse büyüsün, hep daha fazlasını isterdim. Açgözlüydüm. Hâlâ öyleyim. Ve altın bulana kadar mezarımda dinlenemem."

"Durun bir dakika," dedi Angus. "Yani Sir Sınavçakan ve sizin aslında soyguncu olduğunuzu mu söylüyorsunuz?"

"Kesinlikle." Hayalet başıyla onayladı.

"Hayır!" diye haykırdı Erica. "Bu olmaz!"

"Benden şüphe mi ediyorsun?" Sir Herbert sırtıttı. "Seni suçladığımı söyleyemem.

Yalan söylemek de benim için çalmak kadar kolaydır. Yine de, şu anda doğruyu söylüyorum.”

“Efendim! Kütüphanedeki Ejderha Avcıları Okulu Tarihi’ni araştıran tek öğrenci benim,” dedi Erica. “Her sayfasını okudum. Siz ve Sir Sınavçakan soylu şövalyelerdiniz!”

“Hayır. Müdürünüz size bir sürü yalanlar söyleyip duruyor,” dedi hayalet. “Beni dinleyin, küçük dostlarım, size Ejderha Avcıları Okulu’nun gerçek hikâyesini anlatacağım.”

6. BÖLÜM

Wiglaf hayaletin anlattıklarını dinlerken, buz gibi sıranın üzerinde rahatsızca kıpırdandı.

“Hayattayken, ben, Herbert Zindantaşı, bir dolandırıcıydım,” dedi hayalet. “Yankesici, soyguncu, eşkıyaydım. Suç ortağım Sınavçakan idi. Halkın bize güvenmesini sağlamak için şövalye gibi giyinirdik. Akıllıca, ha? Herkesi soyardık; lordlar, leydiler, rahipler, hacılar, çiftçiler. Zavallı köylüleri baş aşağı çevirip, ceplerindeki bozuklukları dökmek için sallardık. Küçük çocukların harçlıklarını alırdık.”

“Yani o kadar aşağılık haydutlar mıydınız?” diye sordu Erica.

“En aşağılığı.” Hayalet gülümsedi. “Otuz yıl kadar önce, bir yaz günü, ben ve Icky tepenin üzerindeki inimizden çıkıp Kara Orman’ın diğer ucundaki mağaramıza geçme zamanımızın geldiğine karar verdik. Astarında düzinelerce cep bulunan özel yapım paltolarımızı giydik. Ben ve Icky, altınlarımızı o ceplere doldururduk.”

“ok ağır olmaz mıydı?” diye sordu Angus.

“Açgözlü insanlar için altın asla ağır değildir,” dedi Sir Herbert. “Yola koyulduk. Gülümseyen Hal’in Hani’nin nnden geçerken, güzel bir yemek yemeye karar verdik. Yemeğimizi yedikten sonra, Hal’i son meteliğine kadar soyduk. Sonra yola devam ettik ve Muhteşem Mordred ile karşılaştık.”

“Mordred Amca’yı tanıyor muydunuz?” diye sordu Angus.

“Akraba mısınız?” Hayalet ellerini ovuşturdu. “Ah, bu yararlı olabilir.” Dumanı tüten ieeğinden bir yudum daha aldı. “O za-

manlar Mordie'yi herkes tanırdı," diye devam etti. "Bir güreşçiydi. İri yarıydı ve bir öküz gibi güçlüydü. Hatırladığım kadarıyla öküz gibi de kokardı. Ben ve Icky, Mordie'nin üzerine bahis oynar ve iyi para kaldırırdık." Hatırlayarak gülümsedi.

"Devam edin," dedi Angus.

"Mordie bizimle birlikte yürümeye başladı," dedi hayalet. "Adlarımızı sordu ve biz de başlarına 'Sir' ünvanını ekleyerek söyledik. Bizim şövalye olduğumuzu öğrenince, Mordie keyiflendi. Erkek çocuklar için bir okul kurduğunu söyledi. İsmi bile düşünmüştü: Ejderha Avcıları Okulu."

"Bu doğru mu?" diye sordu Wiglaf.

Hayalet soğuk ellerinden birini uzattı ve Wiglaf'ın bileğini yakaladı. "Doğru!" diye hırladı.

"Mordie bize planını anlattı: Yetiştireceği çocuklar ejderhaları öldürecek ve topladıkları altınları ona getireceklerdi." Hayalet, Wiglaf'ın elini bıraktı ve sağlam gözünü

kırptı. “Ben ve Icky onu kandırmıştık; bize okula yatırım yapmak isteyip istemeyeceğimizi sordu. Olabilir dedik. Bütün bu süre boyunca, gözümüz kemerinde asılı duran kesedeydi. İçi altınla doluydu; kokusunu alabiliyordum.”

Wiglaf'ın gözleri hayretle açıldı. “Mordred'i soydunuz mu?”

“Pek sayılmaz,” dedi hayalet. “Kara Orman'da ıssız bir noktaya gelene kadar yürümeye devam ettik. Etrafta kimse yoktu. Kimse çığlıkları duyamazdı. Yaşlı Icky bana işaret verdi. Mordie'ye saldırıp kesesini almaya çalıştık. Ama konu altınını kurtarmaya geldiğinde, Mordie bizim için fazla hızlıydı. Ve fazla iri. Bizi boyunlarımızdan yakalayıp bir çift kedi yavrusu gibi havaya kaldırdı.”

“Hak etmişsiniz,” dedi Angus.

“Kötü bir hata yaptığımızı hemen anladık,” dedi hayalet. “Merhamet dilendik. Ama Mordie’nin menekşe rengi gözleri parladı ve Icky ile bana okuluna yatırım yapmamızı söyledi. Kabul ettik. Tartışacak durumda değildik. Sonra iç ceplerimiz hakkında bilgisi olan Mordie, paltolarımızı açıp son meteliğimize kadar her şeyimizi aldı. Soyulan bizdik!”

Herbert Zindantaşı korkunç bir şekilde inledi. Wiglaf ürperdi.

“Mordie bizi bir ağaca bağladı,” diye devam etti hayalet. “Bize borcunu ödemek için harika bir fikri olduğunu söyledi.”

“Dürüst olduğunu biliyordum!” dedi Erica.

“Dürüst mü? Hah!” Herbert Zindantaşı güldü. “Mordie, Sir Herbert Zindantaşı ve Sir Sınavçakan’ın bundan böyle EAO’nun gerçek ve onurlu kurucuları olarak tanınacağını söyledi.”

Hayalet kırmızı sıvıyı dudaklarına götürdü ve kupayı boşalttı. Göğsüne vura-

rak geçirdi. Sonra dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

“Ben ve Icky, m¼d¼r¼n¼z tarafından soyulmuştuk!” diye uludu hayalet. “Soygun! şimdi ben, bir hayalet olarak s¼rekli bunu d¼ř¼n¼yorum ve dinlenemiyorum. Bunun için geldim; kendim için biraz altın alacağım ve b¼ylece mezarımda dinlenebileceğim. Bu şatoyu en altından en ¼st¼ne kadar arayacağım; ta ki bulana kadar.”

“Bu-bu-bulamazsanız ne olacak?” diye sordu Angus, sesi titreyerek.

“Eğer altın bulamazsam,” dedi hayalet, “Ejderha Avcıları Okulu'ndan geriye sadece bir harabe yığını kalacak.”

7. BÖLÜM

“Efendim! Hayır!” diye inledi Wiglaf.
“Lütfen! Ejderha Avcıları Okulu’nu yok etmeyin!”

“O halde,” dedi açgözlü hayalet, “altın bulmama yardım edin.”

“Mordred Amca bir zamanlar altınlarını kasasında saklardı,” dedi Angus.

“Biliyordum!” Hayalet çivili sandalyesinde öne eğildi. “Gidip kasayı aç, evlat. Altını alıp gideceğim.”

“Ne yazık,” dedi Angus. “Altın harcanmış bile. Geçen bahar Okul Müfettişleri geldi. Mordred Amca’nın bazı düzeltmeler yapması gerektiğini, yoksa okulunu kapatacaklarını söylediler. Bu eski şatoyu

onarmak için tüm altınlarını harcamak zorunda kaldı.”

“Onun altınları değil!” diye çıkıştı hayalet. “O değerli altınların sahibi benim!”

Hayalet çivili sandalyesinden havalandı. Duvardaki meşale tutacaklarını tutup yerlerinden söktü.

“Gördünüz mü!” diye bağırdı. “Dediğimi yaparım!”

“Ama nerede altın olduğunu bilmiyoruz ki!” dedi Wiglaf. “İnanın!”

Hayalet, En Alt Zindan’da yatak olarak kullanılan bir demir plakayı alıp bacaklarından kopardı ve yere fırlattı.

Hayalet çivili sandalyeyi alıp devirerek bacaklarını kırarken, üç öğrenci korkuyla izlediler.

Erica, Wiglaf ve Angus’a doğru eğildi. “Mordred o Değirmentaşı ailesinden bir

kese altın almıştı, hatırladınız mı?” diye fısıldadı.

Herbert Zindantaşı'nın hayaleti bir çığlık attı. “Ne dediğini duydum! Mordie o Değirmen taşları'ı da mı soydu?”

“Hayır,” dedi Angus. “Kızlarının okul ücretini ödediler. Mordred'den size o altınlardan birazını vermesini isteyebiliriz.”

“Biraz değil!” dedi hayalet. “HEPSİNİ! Açgözlü olduğunda, biraz asla yetmez. Eh, hepsi bile zor yeter ya!”

“Eğer Mordred size altın verirse gidecek misiniz?” diye sordu Wiglaf.

“Söz veriyorum.” Hayalet duvardan bir çift demir boruyu söktü. “O altınları bana ne kadar çabuk getirirseniz, o kadar çabuk giderim!”

Sonra Herbert Zindantaşı yok oluverdi. Hayalet pırlıtsı da onunla birlikte gitti.

Karanlıkta, Erica el meşalesini aradı, buldu ve hemen yaktı.

“Hey!” diye haykırdı. “Kılıcım!”

Erica'nın kılıcı kınından fırladı, döndü ve üçüne saldırmaya başladı.

“Eyvah!” diye bağırdı Angus. Hemen yere yattı.

“Dur!” diye bağırdı Erica. “Geri ver onu!”

Tek cevap, bir hamle daha oldu.

“Angus! Wiglaf!” diye bağırdı Erica. “Kaçın!”

El yordamıyla çamurun içinde kaçmaya başladılar. Kılıç da arkalarından geliyordu. Wiglaf'ın sırtına vurdu. Ahhh!

Üçü birlikte dar merdivenden yukarı koştular ve Alt Zindan'a ulaştılar.

“Altını getirdiğinizde bana seslenin!” diye gürledi görünmez hayalet. “O zamana kadar burayı talan edeceğim!”

PALDIR KÜLDÜR! KRAAAŞŞŞ!
TANGIR TANGIR!... tinnng!!! Geçitteki bir şövalye zırhı yere devrilmişti.

“Dediğini yapacak!” dedi Wiglaf, diğer merdivene doğru koşarlarken.

“Angus, Mordred’i uyandır,” dedi Erica.

“Ben mi?” dedi Angus. “Neden ben?”

“Çünkü o senin amcan,” dedi Erica.

“Wiglaf, onu sen uyandır,” dedi Angus, nefes nefese; EAO’nun zemin katına ulaştıklarında soluğu kesilmişti.

Wiglaf zorlukla yutkundu. Mordred kendisini gecenin bir yarısı uyandıran öğrencilere, soru soran öğrencilerden bile daha çok kızardı.

Ama endişelenmesine gerek yoktu. Koşmaya devam ederlerken, müdürün ofisinin kapısı açıldı ve Mordred dışarı çıktı. Üzerinde bir gecelik entarisi ve başında da gece şapkası vardı. Ayakları çıplaktı. Bir elinde bir meşale tutuyordu. Wiglaf, Mordred’in diğer kolunun altına sıkıştırılmış büyük, kahverengi bir oyuncak ayıyı görünce şaşırıldı.

“Bu patırtıyı siz üçünüzün yaptığınızı tahmin etmeliydim!” diye gürledi Mordred.

BAAAAMM! GÜÜÜMMM! Şatonun zemini sallandı.

“Kral Ken’in pantolonu adına!” diye bağırdı Mordred. “Kesin şunu!”

“Biz bir şey yapmıyoruz, efendim!” dedi Erica.

BAM! BAM! BAAAAM!

“Kesin dedim!” diye bağırdı Mordred. “Janice’si uyandıracaksınız! Eğer burayı sevmezse gitmek ister! O zaman da annesi ve babası altınlarını geri alır.” Bunu düşününce başı döndü.

Wiglaf, geniş taş merdivenin tepesine baktı. Janice orada duruyordu! Dağınık sarı saçlarının üzerinde bir uyku maskesi görünüyordu. Gözleri yarı kapalı bir halde, elinde uzun bir mızrakla dikiliyordu. Sakızını yavaşça çiğnerken son derece keyifsiz görünüyordu.

“Hey, Mordred!” diye seslendi. “Neler oluyor orada?”

“Sen yatağına dön, Janice, hayatım,” diye seslendi Mordred. “Sadece Kurucular Günü eğlencesini planlıyorduk!”

8. BÖLÜM

Janice kaşlarını çattı ve gözden kayboldu.

“Hay kör ejderha!” diye sızlandı Mordred, oyuncak ayısına sıkıca sarılırken. “Ya Janice mutsuz olduysa? Ben onu uyandıran hergeleyi yakalayana kadar bekleyin. Onu bir yıllığına zindana kapatacağım!”

“Amca!” dedi Angus. “Bunu yapan öğrencilerden biri değil. Sir Herbert Zindantaşı!”

“Aslında bir sir filan değil,” diye ekledi Erica.

“Ama gerçek bir hayalet,” dedi Wiglaf. “Ve... kendisine ait olduğuna inandığı bir şeyi almaya gelmiş.”

Mordred şüpheli bir tavırla gözlerini kıstı.

“Sizi küçük yaramazlar!” diye kükredi.
“Elma şarabı fiçimi bulup içtiniz, değil mi?”

“Asla, efendim!” dedi Erica. “Söylediklerimiz doğru. En Alt Zindan’da, Herbert Zindantaşı’nın hayaletiyle karşılaştık. Ve ona istediğini vermezseniz...”

“Ne?” dedi Mordred. “Ona ne verecekmişim?”

“Şey, altınlarını,” dedi Angus, tereddütle.

Ama Mordred tek kelime bile duymamıştı, çünkü o anda antrenin tavanından koca bir parça yere inmişti.

“Herbert Zindantaşı’nın hayaleti!” diye bir çığlık attı Erica.

“Gördünüz mü? EAO’yu yerle bir edecek!” diye bağırdı Wiglaf, etraflarında yıkılan taşlardan kendini korumaya çalışırken.

Müdürün yüzü asıldı. “Pis hilekar!” diye söylendi. “Sonunda geldi demek.”

“Yani doğru mu? Onları soydunuz mu, efendim?” diye sordu Erica.

“Onların beni soymasına izin mi verseydim?” dedi Mordred. “Sahip oldukları bütün altınlar başkalarının ceplerinden geldi. Pekâlâ, belki altınlarını aldım. Ama o altınlarla ne yaptığıma bir baksanıza. Siz küçük, işe yaramaz çocukları ejderha avcısı kahramanlara dönüştürdüm!”

“Lütfen, amca,” dedi Angus. “Hayalete altınlarınızdan birazını verin de gitsin!”

“Birazını mı?” dedi Mordred. “Hah! O altınlarımın HEPSİNİ istiyor!”

“Bu... bu doğru, efendim,” dedi Wiglaf.

“Elbette doğru!” diye çıkıştı Mordred. “Açgözlü olduğunda, biraz asla yetmez. Doğrusunu söylemek gerekirse, HEPSİ de yetmez.”

“Herbert Zindantaşı da aynen böyle söylemişti,” dedi Wiglaf.

Mordred ayısına daha sıkı sarıldı ve Angus’a döndü. “Bunların hepsi senin marifetin, Angus!”

“Benim mi? Siz ne diyorsunuz amca?” dedi Angus.

“O hayaleti buraya sen getirdin,” dedi Mordred. “Harçlığının yarısını kestiğim için benden intikam almaya çalışıyorsunuz!”

“Ama amca!” dedi Angus. “Siz bana harçlık filan vermiyorsunuz ki!”

“Vermiyor muyum?” Mordred şaşırmişti. “Bu çok tuhaf. Annen bana sürekli para gönd... her neyse!”

“Annemden söz etmişken, en son yiyecek paketimi gönderdi mi?” diye sordu Angus, hevesle.

“Yiyecek paketi mi?” diye çıkıştı Mordred. “Şimdi yiyeceklerden konuşmanın sırası mı? Hemen silahlanmalısınız, çocuklar! Öne çıkın ve savaşın! Şatoyu hemen bu hayaletten kurtarın!”

“Biz ondan kurtulamayız, efendim,” dedi Wiglaf. “Ama siz yapabilirsiniz.”

“Nasıl?” diye sordu Mordred. “Çabuk! Söyleyin bana. Ne gerekiyorsa yaparım. Her şeyi!”

Wiglaf gülümsedi. "Ona altın kesenizi verirseniz gidecek."

Mordred oyuncak ayısını yüzüne doğru çekti ve kulağını ısırıldı. "Benim... vermek?..." Gözleri iri iri açıldı. "Siz aklınızı mı kaçırdınız?"

"Amca! Çabuk! Arkanıza bakın!" diye uyardı Angus.

Mordred hızla döndü ve bir şövalye zırhının havada süzülerek kendisine doğru geldiğini gördü.

"Olamaz!" diye bağırdı.

Zırhın miğferi havada dolanıyordu.

"İki kere olamaz!" diye bağırdı Mordred.

Kalkan aniden öne doğru fırladı. Kılıç da çabucak onu izledi. Mordred'in yüzünün önünde zikzaklar çizdi.

"Canımı yakma!" diye bağırdı müdür.
"Ayımın da!"

Hayaletin kakkahası tüyler ürperticiydi.

Müdür arkasında miğfer, kalkan ve kılıçla, koridorda koşarak kaçmaya başladı. Aynı yoldan geri dönerken, Wiglaf, Erica ve Angus ezilmemek için kendilerini ofisin kapısına yasladılar.

“Defol git, Zindantaşı!” diye bağırdı Mordred, koşmaya devam ederken. “Kışt! Çekil! Hoşt! Pssst! Mezarına dön dedim sana!”

Diğer EAO öğrencilerini uyandıran şey hayaletin gürültülerinden çok müdürün bağırılarıydı. Şimdi bir sürü çocuk merdivenin tepesinden olup bitenleri izliyordu.

Mordred koşarken onlara baktı.

“Yatak... larınıza... dönün... çocuklar!” dedi nefes nefese. “Hay... di!...” O koşmaya devam ederken, uçan zırh da hemen ensesindeydi.

Hayalet kakkahaları birbirini izliyordu.

Merdivenin tepesinde Torba aniden havaya uçtu.

“AAAAHH!” diye bağırdı giderek yükselirken. Avizeyi yakaladı ve sımsıkı sarıldı.

Havalanma sırası Balyoz'a gelmişti. Wiglaf'ın başının üzerinden uçup yere çakıldı.

“AAAYY!” diye haykırdı Balyoz.

“Bakamayacağım!” Mordred ayısını yüzüne kaldırarak gözlerini kapadı.

“İmdat! İmdat!” diye bağırdı Torba. Avizeyi hâlâ bırakmamıştı. “EAO'yu hayaletler bastı!”

9. BÖLÜM

“Kral Ken’in pantolonu adına!” diye inledi Mordred. Döndü ve hemen ofisine kaçtı.

Wiglaf, Angus ve Erica peşinden gittiler.

Mordred yatak odasındaki bir kapıya doğru yaklaştı. Diğerleri de peşinden.

Süslü bir yatağın başucunda altın işleme-
li bir zırh takımı duruyordu. Mordred he-
men örtülerin altına girdi ve ayısına sımsıkı
sarıldı. “Her şey yoluna girecek,” diye fısıl-
ladı ayısına. “Evet, girecek.”

Leydi Lobelia gözleri fal taşı gibi açılmış
halde içeri daldı. Üzerinde sarı tüylü bir sa-
bahlık vardı.

“Gökyüzü mü yıkıldı?” diye sordu, te-
laşla. “Köylüler ayağa mı kalktı? Aziz

Corc'un bıyıkları adına, burada neler oluyor?"

"Herbert Zindantaşı'nın hayaleti bizi ziyarete geldi, halacığım," dedi Angus. "Bütün okulu yıkıyor."

"Ama neden?" dedi Lobelia. "Sorun ne?"

"Valla ilk başta biz de anlamadık," dedi Wiglaf. "Aslında uzun yoldan geldi, yorgundur, susamıştır, acıkmıştır dedik ama..."

"Yemek istemediği kesin," diye tamamladı Erica. "Çayı da kabul etmedi."

Lobelia çocukların dalga geçtiğinin ancak farkına varabildi. "Ama anlayamıyorum. EAO'nun kurulmasına o yardım etmişti. Bu doğru değil mi, Mordie?"

"Hııı," dedi Mordred. "Ama bu uzun hikâye. Asıl konu şu ki o aşağılık serseri benim altınlarımın peşinde!" Yatağında doğrulup oturdu. "Kaçalım buradan, Lobelia. Sen ve ben! Ben altınlarımı toplayayım ve hemen yola çıkalım!"

Lobelia kollarını kavuşturdu. "Hayır," dedi. "Kendimizden önce okulu düşünmeliyiz. Sen de öyle, Mordie."

"Ah, seninle de konuşulmaz ki!" Mordred tekrar ipek yastıklara gömüldü.

"Bu hayaletten kurtulmalıyız," dedi Lobelia. "Ben biraz sarımsak getireceğim."

"O vampirlerde işe yarar, hala," dedi Angus.

"Ah," dedi Lobelia. "O zaman onu gümüş kılıçla öldürelim."

"Bu da kurtadamlar içindir," dedi Wiglaf.

"Çan çalıp gürültü yapalım?" diye sordu Lobelia.

Erica başını iki yana salladı. "İblisler."

"Yakalım?"

Üçü birden cevap verdi: "Cadılar."

"Konuşsak?"

Üç arkadaş düz düz Leydi Lobelia'nın yüzüne baktılar.

O anda odanın dışından korkunç bir gümbürtü duyuldu.

Lobelia yüzünü buruşturdu. “Şato çökerse, ortalıkta sabahlığımla görünmek istemem!” Hemen kendi odasına koştu.

“Çocuklar,” dedi Mordred. “Siz canavarlardan kurtulmak konusunda çok şey biliyor gibisiniz.”

“Bu konuda bir kitabım var,” dedi Angus.

“Bu lanet hayaletten nasıl kurtulabiliriz, söylesene?” dedi Mordred.

Angus başını iki yana salladı. “Hayaletlerden kurtulmak neredeyse imkansızdır, amca,” dedi. “Yapabileceğiniz tek şey, altınlarınızı Zindantaşı’na vermek.”

Daha da şiddetli bir gümbürtü koptu. Mordred yataktan kalktı. Neler olduğunu görmek için hep birlikte odadan dışarı çıktılar.

Wiglaf gördüğü manzara karşısında donup kaldı.

Bütün antre çökmüştü. Öğrenciler şatodan kaçmak için yıkıntıların arasından koşuyorlardı.

“İmdat! İmdat!” diye bağıyorlardı çocuklar, havada uçan meşaleler tarafından kovalanırken.

Hayalet kahkahaları etrafı sarmıştı.

Balyoz ve diğerleri sandıklarını merdivenden indirerek kaçmaya çalışıyorlardı.

Merdivenin tepesinde Marli kardeşler mızraklarıyla kendilerini korumaya çalışıyorlardı.

“Ne yana gitti?” diye sordu Barli.

“Onu yakalayalım!” dedi Çarli.

“Onu biçelim!” dedi Farli.

“Onu ezelim!” dedi Harli.

EAO öğrencileri ve öğretmenleri şato avlusundan dışarı kaçıyorlardı.

“Kapıya doğru gidiyorlar!” dedi Erica.

“Ama köprü kalkık!”

“Hendeği yüzerek geçmek dışında EAO’dan kaçmak için yapabilecekleri bir şey yok,” dedi Wiglaf.

“Off!” dedi Angus. “Hendek yılanbalıklarıyla dolu ve onlar tüm hayaletlerden daha kötü.”

“Haydi!” dedi Erica. Hepsi birlikte şato avlusuna doğru koşular. Müdür de kucağında oyuncak ayısıyla onlara katıldı.

Ay ışığında, Wiglaf bazı cesur çocukların burunlarını tutarak hendeğe atladıklarını gördü.

“Hayalet nerede?” diye böğürdü Mordred. “Onu bir elime geçirirsem!”

“Tam buradayım!” dedi Zindantaşı. Yıldızlı gökyüzünün altında aniden ortaya çıktı. Pırıl pırıl parlıyor, hayaletlere has bir ışık saçıyordu.

“İmdat! İmdat! Bir hayalet!” Çocuklar ve öğretmenler bağıra çağıra tekrar şatoya koşmaya başladılar.

“Bu daha buzdağının görünen ucu,” dedi hayalet Herbert Zindantaşı. “Bana altınlarımı vermezsün, bütün şatoyu yerle bir edeceğim!”

“Asla!” diye bağırdı Mordred. “Asla!”

Zindantaşı yakında duran kirli bir çömleği kapıp şato duvarına savurdu. ŞANGIRRR!

Çıglıklar ve patırtılar arasında, büyük, EAO şatosunun dışında yürüyen zırhlı biri ortaya çıktı. Miğferinin siperliği inik olduğundan yüzü görünmüyordu.

“Bu da kim?” diye sordu Wiglaf.

“Koç Plungett mi?” diye sordu Angus.

“Hayır, o muhafız kulübesinde,” dedi Wiglaf.

Savaşçının elinde bir mızrak vardı.

“Ben biliyorum!” dedi Erica. “Eminim Harli Marli’dir.”

Zırhlı şövalye basamaklardan indi ve mızrağını hayalete doğru salladı.

“Ah, demek dövüşmek istiyorsun, öyle mi?” diye uludu Zindantaşı. “Buna pişman olacaksınız!”

Hayalet tüyler ürpertici bir çıglık attı ve savaşçıya seslendi: “Gel bakalım, Hançer-

dişli!" Bir rüzgâr esmeye başladı ve gökyüzünden kanatlı bir ejderhanın hayaleti indi.

Öğrenciler ve öğretmenler korkuyla bağrıştılar. Başlarını eğerek kendilerini korumaya çalıştılar.

Ejderha aşağı doğru daldı ve Zindantaşı'nın yanına indi. Zindantaşı ejderhanın sırtına bindi. Yaratık korkunç bir şekilde kükredi. Burun deliklerinden hayaletlere has dumanlar saçıldı.

Zırhlı şövalye hiç tereddüt etmeden Zindantaşı'na ve ejderhaya yaklaşarak mızrağını salladı.

"İşte böyle, Harli!" diye bağırdı Erica.

"Göster ona gününü, Harli!" diye bağırdı Angus.

Wiglaf konuşamıyordu. Hayatı boyunca Harli Marli kadar cesur birini görmemişti.

Hançerdişli kanatlarını açtı ve havalandı. Sonra tekrar dalışa geçti ve Zindantaşı kılıcını şövalyeye savurdu.

Harli ilk hamleden kurtuldu ama ikincisinden kurtulamadı.

Kılıç şövalyenin miğferine indi ve şövalye yere yıkıldı.

Ejderha hayalet yavaşça yükselip yukarıda daire çizerken, Zindantaşı gülüyordu. “Başka dövüş isteyen var mı?”

“Hayır! Hayır!” diye bağıştı çocuklar.

“Evet!” diye haykırdı Mordred. “Haydi, çocuklar! Dövüşün onunla! Onu geldiği yere gönderin!”

Wiglaf, Angus ve Erica, Mordred’e aldırmadan düşen şövalyenin yanına koştular.

“Şu miğferi çıkarmama yardım edin,” dedi Erica. Angus ve Wiglaf ona yardım ettiler. Birlikte miğferi çekiştirdiler ve sonunda çıkarmayı başardılar.

“Vay canına!” dedi Angus.

“Bu da ne?” dedi Erica .

Wiglaf şaşkın şaşkın bakıyordu. Cesur öğrenci Harli Marli filan değildi. Wiglaf doğruca Janice Değirmentaşı'nın yüzüne bakıyordu. Kızın dudakları tuhaf bir şekilde kıvrılmıştı ve gülümsüyordu. Gözleri kapalıydı.

Bayılmıştı!

10. BÖLÜM

“Janice ne kadar cesurmuş!” dedi Wiglaf.

“Ve çok da baygın,” dedi Erica. “Başındaki şu şişliğe baksanıza. Onu şatoya götürelim.”

Üçü birlikte Janice'yi kaldırdılar.

“Amma ağırmış,” dedi Angus, onu taşımaya çalışırken.

Janice'yi Mordred'in yatak odasına götürdüler. Wiglaf kızın ağzındaki yeşil sakızı aldı ve Mordred'in yatağının direğine yapıştırdı.

“Mordred Amca aldırmaz,” dedi Angus.

“Hayır,” dedi Wiglaf, Janice'yi uyandırmaya çalışırken. “Sonuçta hayaleti kovmaya çalışıyordu.”

Erica iç çekti. “Janice artık EAO'da kalmayı kesinlikle istemez. Onu suçlayamam.”

“Belki de Zelnok’u çağırırsak iyi olur,” dedi Wiglaf. “Belki o hayaletten kurtulmamıza yardım edebilir.”

“Ama Zelnok dünyanın en kötü büyücüsü,” dedi Erica.

Wiglaf omuz silkti. “Başka ne yapabiliriz ki?”

Şato avlusundan bir gümbürtü daha duyuldu. Angus neler olduğunu görmek için dışarı koştu. Biraz sonra nefes nefese geri döndü.

“Şato avlusu harabeye dönmüş!” dedi. “Zindantaşı’nın hayaleti egzersiz ejderhasını paramparça etmiş. Şimdi de güreş korkuluğuna doğru gidiyor.”

Wiglaf hiç zaman kaybetmedi. Büyücünün adını üç kez tersten söyledi. “Konlez, Konlez, Konlez!”

Mordred’in yatak odası bir anda mor dumanlarla doldu.

Duman dağıldığında, Wiglaf sivri şapkalı, beyaz sakallı, zayıf bir adamın silüetini gördü. Sol omzunun üzerinde büyük siyah bir kuş oturuyordu.

“Zelnok!” dedi Wiglaf.

“Wiglip?” Büyücü geri kalan dumanı dağıtmak için elini salladı. “Ah, işte buradasın. Yeni arkadaşım ile tanıştın mı?” Kargayı işaret etti. “Bu Corc, büyü işlerinde yeni yardımcım. Şey, bu kez ne olacak, Wiglaf? Corc dileklerini yerine getirmeme yardım edecek. Değil mi, Corc?”

Büyücü Corc’u okşamak için elini uzattı ama karga onu galadı.

“Ah!” diye bağırdı Zelnok. “Seni iğrenç hergele!”

Corc tüylerini düzeltmeye başladı.

“Affedersiniz, efendim,” dedi Wiglaf. “Yardıma ihtiyacımız var. Bir hayalet okulumuzu yok etmeye çalışıyor.”

Corc aniden kanatlarını açtı. Havalandı ve bir zırhın miğferinin üzerine kondu. Altın işlemeleri galamaya başladı.

“Kurbağalar ve kurbağacıklar!” dedi büyücü. “Corc Büyücüler El Kitabı’nın söylediğin aksine beni dinlemiyor.”

“Hayaletten kurtulabilir misin, Zelnok?” diye sordu Erica. “Bütün okulu yerle bir etmeden önce?”

Zelnok parmaklarını yanağına dayadı. “Hiç Kaya, Hançer ve Parşömen oynamış mıydınız?” diye sordu. “Bilirsiniz. Kaya.” Büyücü elini yumruk yaptı. “Hançer.” Bir parmağını uzattı. “Parşömen.” Elini dümdüz açtı. “Kaya Hançer’i parçalar, Hançer Parşömen’i keser, Parşömen Kaya’yı örter.”

“O oyunun nasıl oynandığını biliyoruz,” dedi Wiglaf. “Ama bu hayaletten nasıl kurtulacağımızı bilmiyoruz.”

“Ben de onu söylemek üzereydim,” dedi Zelnok. “Büyücüler cadılardan kurtulabilir. Cadılar zombilerden kurtulabilir. Zombiler yarasalardan kurtulabilir. Yarasalar böceklerden kurtulabilir. Böcekler...”

“Kes şunu!” dedi Erica. “Bunun hayaletlerle ne ilgisi var?”

Zelnok düşündü. “Bir ilgisi olduğundan emin değilim,” dedi. “Bir hayaletten kurtulabilecek başka bir yaratık olmadığı dışında.”

“Bize yardım etmeniz mümkün mü, büyücü?” diye sordu Wiglaf.

“Bilindik Hayalet Gitsin büyüsünü yapabilirim,” dedi Zelnok. “Benim için hiç işe yaramadı. Ama her zaman için bir ilk vardır. Corc? Biraz yardıma ne dersin?”

Karga ona aldırmadı ve tüylerini düzeltmeye devam etti.

“Pekâlâ, işte başlıyorum.” Büyücü gözlerini kapadı ve şarkı söylemeye başladı:

*“Duvarlardan geçen, insanları korkutan
Pırlıtlı bedeniyile gecenin huzurunu bozan
Ejderha Avcıları Okulu'nun baş belası
Kötü hayalet, emrediyorum, git buradan!”*

Şafak vakti yaklaşırken, gökyüzünde bir şimşek çaktı. Wiglaf odanın soğuduğunu hissetti.

“Tüh!” dedi Zelnok.

Oda daha da soğudu.

“Ne demek tüh?” diye sordu Erica.

“Ben gitsem iyi olur,” dedi Zelnok. “Haydi, Corc!”

Karga gaklamaya başladı.

“Durun, büyücü!” diye seslendi Wiglaf.

Ama mor duman havayı doldurmaya başlamıştı bile. Wiglaf hiçbir şey göremiyordu.

Erica'nın sesi Corc'un gaklamaları altında zor duyuldu. “Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum!”

Sonunda duman kaybolduğunda, Zelnok ve karga da gitmişlerdi.

Ama Wiglaf'ın gözleri hayretle ve korkuyla açıldı. Büyücünün yerinde başka bir hayalet şövalye duruyordu!

“Sir... Sir Sınavçakan?” diye sordu Wiglaf.

Yani şimdi okullarında iki soyguncu hayalet mi vardı?

Angus hayaleti işaret etti. “Sizi tanıyorum!” dedi. “Siz Sir Yarakabuğukaldıran’sınız!”

11. BÖLÜM

“**T**a kendisi,” dedi hayalet, havada onlara doğru süzülerek. “Söyleyin bakalım, beni huzurlu sonsuz uykumdan neden uyandırdınız?”

“Sir Yarakabuğukaldıran, Lobelia Hala ile evliydi,” dedi Angus, diğerleri yeni hayaletin karşısında saygıyla eğilirken. “Yardıma ihtiyacımız var, efendim,” dedi, “Herbert Zindantaşı’nın hayaletinden kurtulmaya çalışıyoruz. Okulumuzu yerle bir ediyor.”

“Alçak!” dedi Sir Yarakabuğukaldıran. Kılıcını çekti. “Adaleti ben sağlayacağım! Onu mezarına geri göndereceğim! Ama önce, sevgili Leydi Lobelia’ mı görmeliyim.”

“Onu hayaletten kurtulduktan sonra görmeniz olmaz mı, Sir Yarakabuğukaldıran?”

diye sordu Angus. “Şu anda eski şatoyu gerçekten harabeye çeviriyor da.”

“Hayır, hayır, hayır.” Sir Yarakabuğukaldıran parmağını onlara doğru salladı. “Bu asla işe yaramaz. Gerçek bir şövalye, güzel bir hanım tarafından savaşa gönderilmelidir. Leydi Lobelia bana bir aşk sembolü verecek. Belki parfümlü bir mendil. Ya da saç kurdelelerinden biri. Bu sembolü zırhıma, kalbime yakın bir yere ilıştireceğim. Ancak o zaman savaşa gidebilirim!”

“Pekâlâ,” dedi Angus. “Gidelim.”

“Durun,” dedi Wiglaf. “Sir Yarakabuğukaldıran, diğer öğrenciler sizi görürse...”

“Ah, onları korkuturum, değil mi? Bu nasıl?” Sir Yarakabuğukaldıran görünmez oldu.

“Janice burada güvende,” dedi Wiglaf.

Üç öğrenci ve görünmez hayalet müdürün yatak odasından çıktılar. Düşen taşların ve uçuşan zırh parçalarının arasından geçerek Leydi Lobelia'nın kapısına ulaştılar.

Angus kapıyı vurdu. “Eğer bayılırsa onu tutmalıyız,” dedi arkadaşlarına.

Leydi Lobelia kapıyı açtı.

Tam o anda Sir Yarakabuğukaldıran tekrar görünür oldu.

“Ah, olamaz!” diye bir çığlık attı Lobelia. “Bu gerçekten sen misin?”

“Sevgili Lobelia!” dedi Sir Yarakabuğukaldıran. “Keşke kollarıma atlayabilseydin ama heyhat! Sadece havayı kucaklarsın!”

“Yarakabuğukaldıran! Bu sensin!” dedi Lobelia, heyecanla. “Ve hâlâ cenaze törenin için seçtiğim zırhı giyiyorsun. Gel, içeri gel!”

“Sir Yarakabuğukaldıran bizi Herbert Zindantaşı’ndan kurtaracak, halacığım,” dedi Angus.

“Hâlâ mükemmel şövalyesin, değil mi, Yarakabuğukaldıran?” dedi Lobelia. “Bu zırh üzerine tam oturmuş. Dön de bir bakayım.”

Sir Yarakabuğukaldıran mutlu bir şekilde döndü.

“Bundan daha mükemmel bir şövalye görmüş müydünüz hiç?” diye sordu Lobelia. “Hayalet olsan bile, hâlâ şık giyinmeyi biliyorsun, Yarakabuğukaldıran.”

Sir Yarakabuğukaldıran gülümsedi. “Sana birkaç aşk şiiri okuyayım, Lobelia.”

“Ama, efendim!” diye itiraz etti Wıglaf. “Herbert Zindantaşı ne olacak?”

Sir Yarakabuğukaldıran kaşlarını çattı. “Sizce bir aşk şiiri duymak hoşuna gider mi?”

“Yani, bizi ondan ne zaman kurtaracaksınız?” diye sordu Wıglaf.

“Sevgilisine aşk şiiri okumadan savaşa giden bir şövalye mutlaka yenilir!” dedi Sir Yarakabuğukaldıran. Boğazını temizledi.

*“Sana olan aşkım bir peynir
Görüntün karşısında kalbim erir
Sana olan aşkım bir bezelye,
Giderim senin için her yere
Sana olan aşkım bir hırıltı*

Uyduramadık kafiyeyi

Şiir oldu gıcırtdı...

“Ah, Yarakabuğukaldıran!” dedi Lobelia cilveyle, nihayet şiir sona erdiğinde. “Harikaydı!”

“İşte bir tane daha!” dedi Sir Yarakabuğukaldıran.

Başlarının üzerinde bir gümbürtü koptu.

“Yemek salonundan geliyor!” diye bağırdı Angus, telaşla. “Sir Yarakabuğukaldıran, acele etmemiz gerek, lütfen!”

“Bir tane daha, hayatım,” dedi Lobelia, gözlerini Sir Yarakabuğukaldıran’dan ayırmadan.

Sir Yarakabuğukaldıran gülümsedi ve Lobelia hakkında aptal bir şiir okumaya başladı.

“İyyyk!” dedi Erica. “Haydi! Bu işi kendimiz halledelim!”

Angus, Wiglaf ve Erica, doğruca yemek salonuna koştular. Kemerin altında durdular.

Sabahın ilk ışıklarında, buranın da saldırı altında olduğunu gördüler. Çorba kâseleri her tarafta uçuşuyordu. Çocuklar da öyle. Öğrencilerden bazıları masaların altına saklanmıştı.

“Al sana, hayalet, her neredeysen!” diye bağırdı Tava, tavasını havaya savurarak oradan oraya koştururken.

Zindantaşı sadece gülüyordu. Sonra görünmez hayalet Tava'nın yılanbalığı çorbası kazanını aniden havalandırıverdi.

“Dikkat edin!” diye bağırdı Wiglaf. Kazan yan yattı ve yılanbalığı çorbası yemek salonundaki herkesin başına dökülmeye başladı.

“Dur! Dur!” diye bağırdı çocuklar.

“Durmak mı?” dedi Herbert Zindantaşı. Aniden ortaya çıktı ve en öndeki masanın üzerinde durdu. “Mordred altınlarımı verir vermez duracağım!”

Tam o sırada, Lobelia ve Sir Yarakabuğukaldıran kapıda belirdiler.

“Hey sen!” diye seslendi Sir Yarakabuğukaldıran, kılıcını çekerken. “Alçak Zindantaşı! Ölmeye hazırlan!”

“Zaten ölüyüm, salak!” diye cevap verdi Zindantaşı.

“O zaman bir daha öl!” dedi Sir Yarakabuğukaldıran.

12. BÖLÜM

Herbert Zindantaşı havada hızla süzüldü ve Sir Yarakabuğukaldıran'a saldırdı. İkisi de kılıçlarını çekmişlerdi.

Wiglaf, Angus, Erica ve Lobelia, yan dönmüş bir masanın arkasına saklanarak izlediler.

“Haydi bastır, Sir Yarakabuğukaldıran!” diye bağırdı Erica.

Çocuklar masaların altından tezahürat yapıyordu: “Ya-ya-ya-şa-şa-şa! Sir Yarakabuğukaldıran çok yaşa!”

Zindantaşı kılıcını iki eliyle birden kavradı ve Sir Yarakabuğukaldıran'ın başına savurdu. Sir Yarakabuğukaldıran tam zamanında eğilerek kendini kurtardı.

Ama Sir Herbert çok güçlüydü. Wiglaf, her hamlede Sir Yarakabuğukaldıran'ın biraz daha zayıfladığını, pırlıtısının azaldığını görebiliyordu. Wiglaf yardım etmek için bir şeyler yapmalıydı!

“Hey, buraya bak, Zindantaşı!” diye seslendi. “Hoop! Sana söylüyorum! Mordred altınını getirdi!”

“Ha? Ne? Nerede?” Zindantaşı aniden dövüşü kesip etrafına bakındı.

Sir Yarakabuğukaldıran bu fırsatı kaçırmadı. Kılıcını savurdu ve Zindantaşı'na sapladı.

“Yenildin işte, sersem!” diye bağırdı.

“Yaşa, Cefri!” diye bağırdı Lobelia. “Kahramanım benim!”

Öğrenciler yine tezahürat yaptı: “Hooop! Güüüüm!”

Zindantaşı ise sadece yüzünü buruşturdu. Sir Yarakabuğukaldıran'ın kılıcını kolayca çekip çıkardı.

“Ayy!” dedi Zindantaşı, Sir Yarakabuğukaldıran'ın kılıcını yaşlı şövalyenin yüzüne sal-

larken. "Silahını düşürdün!" İki kılıçla birden Sir Yarakabuğukaldıran'ı biçmeye başladı.

Sir Yarakabuğukaldıran havada süzülerek kılıçlardan kurtulmaya çalışırken, Tava'nın kazanına iyice yaklaştı. Kazanı tutup kaldırdı ve Zindantaşı kazanı ondan alıp bir kenara fırlattı. Yılanbalığı çorbasından arta kalanı Sir Yarakabuğukaldıran'ın yüzüne savurdu.

"Ah, o çorba zırhını berbat edecek!" diye sızlandı Lobelia.

Sir Yarakabuğukaldıran kılıcını geri çekti ve Zindantaşı'na tekrar saldırdı. Eğer ikisi de hayalet olmasaydı, birçok kez ölmüş olurlardı. Ama sonuçta hayalet olduklarında, dövüş de uzadıkça uzuyordu.

"Gözlerim beni yanıltıyor mu," dedi Angus, "yoksa Sir Yarakabuğukaldıran gidecek soluyor mu?"

Wiglaf arkadaşının gösterdiği yere baktı. Yarakabuğukaldıran gerçekten de yok oluyordu.

“Zelnok’un büyüünün etkisi geçiyor olmalı,” dedi Erica. “Ahhh, ne berbat bir büyücü bu böyle!”

Sir Yarakabuğukaldıran güzel hareketler yaparak devam ediyordu. Zindantaşı’nı hazırlıksız yakaladı ve kılıcını elinden düşürdü. Hiç zaman kaybetmeden kendi kılıcının ucunu Zindantaşı’nın girtlağına dayadı.

“Ejderha Avcıları Okulu’ndan gideceksin,” diye fısıldadı iyi kalpli hayalet şövalye. “Ve bir daha asla geri gelmeyeceksin!”

Wiglaf, Sir Yarakabuğukaldıran’ı görmekte zorlanıyordu. Sesi de kendisiyle birlikte kayboluyordu.

“Ben bir yere gitmiyorum,” dedi Zindantaşı. “Ama sen gidiyorsun. Kendine bir baksana!”

Sir Yarakabuğukaldıran kendine baktı.

“Olamaz!” diye sızlandı. Lobelia’ya döndü. “Hoşça kal, sevgilim! Ayrılmak böylesine tatlı bir acı. Hoşça kaaaaal...”

“Ah, Yarakabuğukaldıran, gitme!” diye ağlandı Lobelia.

Ama Sir Yarakabuğukaldıran çoktan dünya-cennet arası hayalet otobanına çıkmıştı bile.

Zindantaşı zaman kaybetmedi. Yemek masalarını peş peşe devirmeye başladı. Sıraları duvarlara savuruyordu.

“Dur!” diye bağırdı Wiglaf.

“Kes şunu!” diye bağırdı Angus.

“DUUUURRRR!” diye bağırdı Mordred, yemek salonuna girerken. Ortalığın halini görünce, menekşe rengi gözleri endişeyle açıldı.

Zindantaşı, Mordred'e doğru süzüldü.

İkisi öfkeyle birbirlerine baktılar.

“İşte bak, yine karşılaştık,” dedi Zindantaşı. “Bana altınlarımı vermeye hazır mısın?”

“Evetttt,” dedi Mordred, menekşe rengi gözleri parlayarak. “Onları sana vereceğim; hepsini. Gel benimle!”

Mordred döndü ve yemek salonundan çıktı. Zindantaşı da onu takip etti.

“Kulaklarıma inanamıyorum!” dedi Erica.

“Okulumuz kurtuldu!” dedi Wiglaf, neşeyle.

“Mordred Amca asla bu kadar kolay vazgeçmezdi,” dedi Angus. “Bence bir şeyler çeviriyor.”

“Biz de onlarla gidelim,” dedi Erica. “Haydi!”

13. BÖLÜM

Wiglaf, Erica, Angus ve Lobelia, yemek salonunun arka tarafına doğru koştular. Angus bir kapıyı açtı. Merdivenden aşağı inip dar bir koridordan geçerek başka bir kapıya geldiler. Angus kapıyı itip açtı ve Mordred'in yatak odasına girdiler.

Janice hâlâ yatakta yatıyordu.

"Dinleyin!" dedi Erica. "Şunu duydunuz mu?"

Wiglaf başka inilti duymamayı umuyordu. Dinledi. Mordred'in ofisinin yanındaki kapıdan gelen sesleri duydular.

Dördü de iyice duyabilmek için yaklaştılar.

"Sen kazandın, Zindantaşı," dedi Mordred. "Sana altınlarımı vereceğim."

“Kokusunu alabiliyorum,” dedi Zindantaşı. “Ver hemen. Çabuk ol!”

“Tamam, tamam,” dedi Mordred. “Sana hepsini vereceğim!”

Angus, Lobelia'ya döndü.

“Duyduklarıma inanamıyorum,” diye fısıldadı.

“Bir planı olmalı,” diye cevap verdi Lobelia. “Ama ne?”

Elini kapının tokmağına koydu ve yavaşça çevirdi. Kapıyı araladı. Dördü iyice görebilmek için yüzlerini aralığa yapıştırdılar.

Wiglaf, kolunun altında oyuncak ayısıyla Mordred'in kırmızı-beyaz çizgili büyük bir kutuyu kaldırdığını gördü.

Angus telaşla yutkundu.

Mordred kutudan altın paralarla dolu kocaman bir file çıkardı.

“Hayır!” diye inledi Angus.

“Altınlarım!” dedi Zindantaşı, ağzı sulararak. Fileyi göğsüne bastırdı. “Sonunda

altınlarımı geri aldım. Artık mezarıma dönüp dinlenebilirim; tıpkı Icky gibi.”

Wiglaf gülümsedi. Zindantaşı'nın hayaleti bir an sonra bir daha dönmemek üzere EAO'dan gidecekti!

Ama aniden, Angus kapıyı ardına kadar açıp içeri daldı.

Neler oluyor? diye düşündü Wiglaf.

Angus, Mordred'in ofisine girdi.

“Angus!” diye haykırdı irkilen müdür. “Git buradan! Beni rahat bırak!”

“O torba sizin değil, Mordred Amca!” diye bağırdı Angus. “Onları benim yiyecek kutumdan aldınız!”

“Ha?” dedi hayalet.

Angus hayalete döndü. “Onlar altın para değil!” diye bağırdı. “Çikolata! Ve hepsi benim!”

“Onu dinleme!” diye inledi Mordred. Angus'a oyuncak ayısıyla vurmaya başladı. “Yalancı! Git buradan, Angus! Yoksa seni zindana atarım!”

Angus, dayaktan kurtulmak için Lobe-
lia'ya sığındı.

Bu arada, Zindantaşı'nın hayaleti bir al-
tın parayı inceliyordu. Wiglaf, altın folyo-
nun sıyrıldığını fark etti.

"Haklı!" diye kükredi hayalet, fileyi yere
atarken. "Bu sadece çikolata!"

"Biliyordum!" dedi Angus. "EAO ekibi
okullararası beyin gücü turnuvasında çiko-
latalarla dolu ödülü kazandığından beri, an-
nem yiyecek kutuma altın para şeklinde çik-
olatalar koyuyordu."

Hayalet gürültülü bir şekilde kokladı.
"Ama altınlarımın da burada olduğunu bili-
yorum. Kokusunu alabiliyorum! Bütün
yapmam gereken, onları bulmak!" Hayalet
etrafı aramaya başladı.

Wiglaf, müdürün tuhaf bir şekilde gü-
lümsediğini fark etti.

“Nanik! Nanik! Nanik!” diye şarkı söylüyordu Mordred. “Paramı bulamazsın! Bulamaz ki! Bulamaz ki! Heyyooo!” Ayısıyla birlikte odanın içinde sekmeye başladı.

“Ah, inanamıyorum,” dedi Lobelia. “Aklını kaçırdı!”

EAO ödül rafları gürültüyle aşağı indi.

Mordred sekip dururken, cüppesi arkasında sallanıyordu. “Nanik! Nanik! Nanik! Paramı bulamazsın! Bulamaz ki! Bulamaz ki! Heyyooo!”

Müdür şarkı söylerken, hayalet de etrafı kokluyordu. İyice yaklaştı, yaklaştı ve sivri burnuyla Mordred’in arasında birkaç santim kaldı.

“Sanırım altınlarımın nerede olduğunu biliyorum,” dedi hayalet. Aniden Mordred’in oyuncak ayısına saldırdı.

“Ne? Nasıl tahmin ettin?” diye bağırdı Mordred. Ayıyı hayaletin elinden çekip aldı ve göğsüne bastırdı. “Altınlarım,” diye mırıldandı. “Benim onlar! Janice’yi Ejderha

Biçenler'den nasıl uzaklaştıracağımın planını yapmak aylarımı aldı. Bu altınları hak ettim ve kimseye vermeyeceğim!”

“Molozlar!” diye bağırdı Herbert Zindantaşı. “Bu okuldan geriye sadece molozlar kalacak!”

Hayalet oyuncak ayıyı kaptı. Mordred ona sıkıca sarılmıştı. İkisi de bir ucundan çekiştirip duruyordu. Ama hayalet kolayca yenildi.

“Efendim!” dedi Erica. “Eğer okulumuz olmazsa, ejderha avcıları olmayı nasıl öğreneceğiz?”

“Basın-yayın okuluna gidin,” diye gürlledi Mordred, gözlerini hayaletten ayırmadan.

“Efendim!” dedi Wiglaf. “Size daha fazla altın bulabiliriz.”

Mordred başını yana yatırdı. “Öyle mi?”

“Ah, elbette, efendim,” dedi Wiglaf. “Dünya altın dolu.”

“Altın dolu,” diye mırıldandı Mordred, hülyalı bir tavırla.

“Bir sürü altın!” diye bağırdı Wiglaf, neşyle. “Keseler dolusu! Sandıklar dolusu!”

“Bu küçük ayıyı sizden alayım, Mordred Amca,” dedi Angus.

“Evet, almasına izin ver,” dedi Zindantaşı.

“Ahh... eee, şey, peki, tamam,” dedi Mordred. “Al bakalım.”

Angus ayıya uzandı ama Mordred hâlâ ayıyı sıkıca göğsüne bastırıyordu.

“Yardıma ihtiyacım var,” dedi Angus.

“Biliyorum,” dedi Wiglaf. “İşkenceyi hatırlıyor musunuz? Mağarada işe yaramıştı.”

“Bizi bağışlayın, efendim,” dedi Erica.

Angus, Wiglaf ve Erica, Mordred’in üzerine atlayıp onu gıdıklamaya başladılar. Mordred katıla katıla gülüyor, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. “Durun! Kesin şunu!”

Ama koltuk altlarından, gıdısından, karnından gıdıklamaya devam ettiler.

“Merhamet edin!” diye bağırdı Mordred.

“Bırak şu ayıyı, Mordie!” dedi Lobelia. O da gıdıklamaya başladı.

Wiglaf, Mordred'in çizmelerini çekip çıkardı ve ayaklarını gıdıklamaya başladı.

"Aaaaay!" diye bağırdı Mordred. Sonunda altın yüzüklerle kaplı parmakları ayıyı bıraktı.

"Aldım!" diye bağırdı Lobelia, ayıyı bir eliyle havaya kaldırırken.

"Hayır, hayır," diye inledi Mordred.

"Altınlarım!" dedi Zindantaşı. Havada süzülerek yaklaştı ve ayıyı Lobelia'nın elinden kaptı. Oyuncak ayıyı biraz sallayınca, içinden şingirtılar duyuldu. "Biz soyguncuları soyan soyguncuyu soymayı başardım artık! Şimdi mezarımda huzur içinde dinlenebilirim!"

"Bağışlayın, efendim," dedi Wiglaf. "O altınlarla ne yapacaksınız?"

"Ne mi yapacağım?" Zindantaşı omuz silkti. "Sadece benim olan bir şeyi geri istiyordum. Hak yerini buldu; bir soyguncu olsam bile, bu altınlar benimdi. Bir hayalet olarak, altınlar işime yaramaz. Mezarıma dönerken altınları denize atacağım.

“Denize at...” diye başladı Mordred ama sözünü tamamlayamadı. KÜT! Bayılıp yere yığıldı.

“Hoşça kalın! Hoşça kalın!” diye seslendi ağgözlü hayalet. Böylece Herbert Zindantaşı gözden kayboldu ama kahkahaları uzun süre EAO'nun koridorlarında yankılanmaya devam etti.

14. BÖLÜM

“Ooohh!” Birisi inleyip homurdanıyordu. “Bu Janice!” dedi Erica. “Kendine geliyor!” Üçü birlikte Mordred’in yatak odasına koştular.

“Janice?” dedi Wiglaf. “İyi misin?”

Janice doğrulup oturdu. Başındaki şişliği ovaladı. “Bu bir şey değil,” dedi. “Güreşirken çok daha kötü yaralar almıştım.”

“Toplanmana yardım edelim mi?” diye sordu Erica.

Janice kaşlarını çattı. “Toplanmak mı?”

“EAO’da kalmak istemeyeceğini biliyorum,” dedi Erica.

“Bütün bu olanlardan sonra, seni anlıyoruz,” dedi Wiglaf.

“Siz dalga mı geçiyorsunuz be?” dedi Janice. “Eski okulum buraya kıyasla çok sıkıcıydı!”

“Ha?” dedi Wiglaf.

“İşte bunu kutlamalıyız,” dedi Angus.

“Yatakhaneye geri dönelim. Yürüyebilir misin, Janice?” diye sordu Erica.

“Yürümek mi?” dedi Janice, yataktan fırlarken. “Haydi yarışalım!”

Janice kazandı.

Angus sonuncu oldu, çünkü büyük yiyecek kutusunu taşıyordu. Yatakhaneye döndüklerinde, Angus bağırdı: “Herkes için ganimet!”

“EAO hep bu kadar heyecanlı mıdır?” diye sordu Janice. Sakızını kulağının arkasına sıkıştırmıştı ve bir altın çikolatayı kemirmekle meşguldü.

“Öyle sayılır,” dedi Wiglaf.

“Eee, sırada ne var, çocuklar?” diye sordu Janice.

Erica öne eğildi ve Janice'nin kulağına bir şey fısıldadı.

“Öyle mi?” dedi Janice. “Tamam!”

Erica sırıttı. “Şimdi, dördümüz için bir iş var.” Sesini alçalttı: “Herkes uykuya dalana kadar bekleyeceğiz. Sonra alet odasına girip çekiçler ve keskiiler alacağız...”

“Kurucular Günü kahvaltısına hoşgeldiniz!” diye duyurdu Leydi Lobelia, öğrenciler sabah geç saatte yemek salonuna girerken. “Gelin, öğrenciler. Kurucular Günü Şato Temizleme Bayrak Yarışı başlamadan önce bir şeyler yiyin!”

Bir kez daha, okul tabelasının üzerine siyah bir örtü serilmişti. Ama bu kez, Wiglaf nedenini merak etmiyordu, çünkü biliyordu.

Mordred müdür masasına oturdu. Menekşe rengi gözleri ağlamaktan şişip kızarmıştı.

Herkes oturduğunda, Erica ayağa kalktı. “Mordred, efendim!” dedi. “Sizin için bir Kurucular Günü sürprizi hazırladım.”

Mordred sadece burnunu sümkürdü:
HOOORK!

“Janice Değirmentaşı,” diye devam etti
Erica, “EAO’nun ilk kız öğrencisi değil.”

Mordred gözlerini kırıpıştırdı. Elini sallayarak devam etmesini söyledi.

Erica EAO miğferini çıkardı ve kahverengi iki uzun saç örgüsü aşağı döküldü.

Yemek salonunda hayret yansıtan sesler yükseldi.

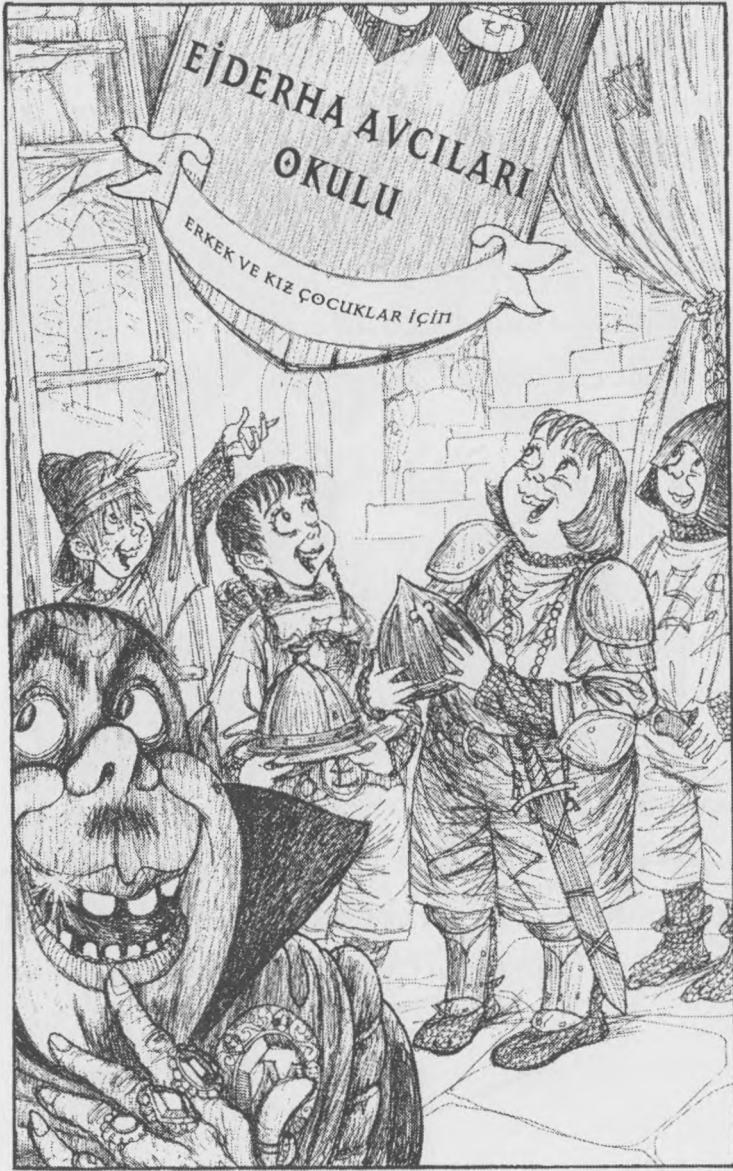
“Ben, efendim, aslında Eric değilim,” dedi Erica. “Adım Erica von Royale. Bir kız.”

Janice ve Wiglaf siyah örtüye koştular. Örtüyü çektikleri anda yeni bir yazı ortaya çıktı:

ERKEK VE KIZ ÇOCUKLAR İÇİN
EJDERHA AVCILARI OKULU.

Mordred hâlâ şaşkındı. Sonra aniden ayağa kalktı.

“EVET!” diye bağırdı. “Erkek ve Kız Çocuklar İçin Ejderha Avcıları Okulu! EAO’ya kızları da kabul edeceğim. Bir sü-

rü kız! Öğrenci sayısı iki katına çıkacak! Ücret ikiye katlanacak! Ah, neden bunu yıllar önce düşünmedim ki? Çok güzel bir fikir! Büyük bir servet kazanacağım!” Öğrencilere bakarak sırıttı. “Tava!” diye seslendi. “O bir haftalık yılanbalığını servis yapma. Peynir ve sosisleri aç!”

Yemek salonu sessizleşti. İğne düşse ses çıkardı.

Tava başını mutfaktan uzattı. “Siz iyi misiniz, efendim?”

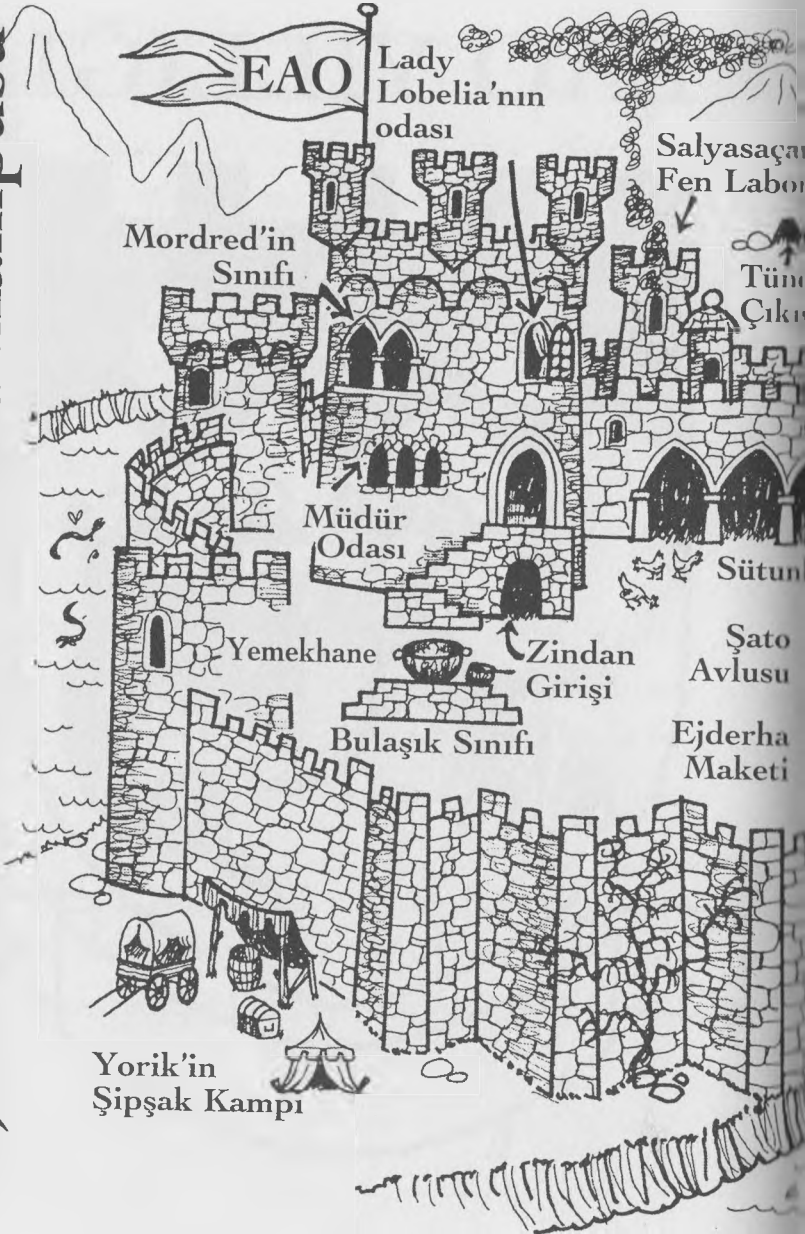
“Bugün Kurucular Günü, Tava!” diye bağırdı Mordred. “Söylediğimi yap. Hepsinin getir! Bir elma şarabı fıçısı aç!” Sırıttı. “Okul ücreti ikiye katlandı! Ah, bunu kutlamalıyız!”

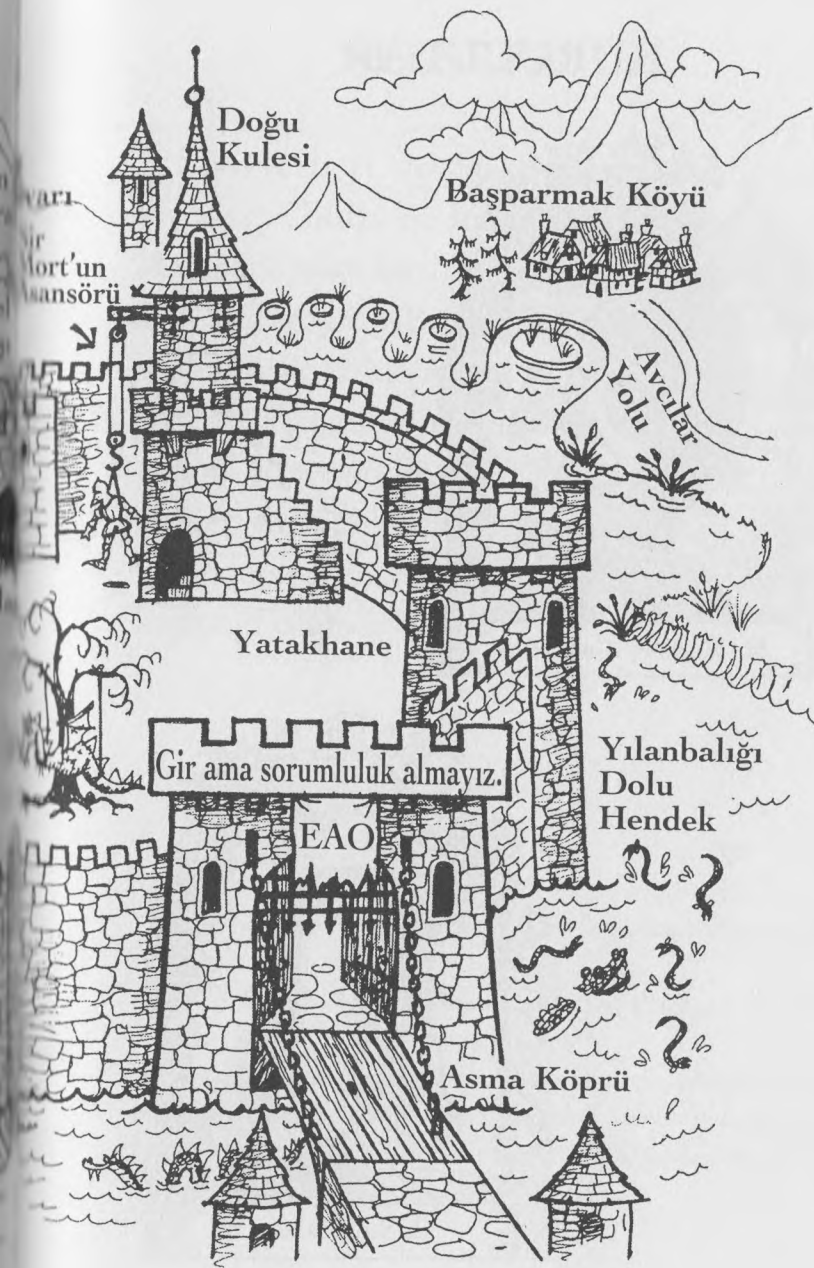
Wiglaf, Angus, Erica ve Janice Değirmentaşı, elma şarabı kupalarını birbirine vurarak bağırdılar: “EAO’nun şerefine!”

EAO YILLIĞI

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

KURUCULAR

FELSEFEMİZ

Sir Herbert ve Sir Sınavçakan Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkeden yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödle, tembel, ayakları içe dönük, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. EAO'da geçen dört yıldan sonra delikanlılar sonunda hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler. * ** ***

* EAO'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** EAO, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

OKUL MÜDÜRÜ

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif

Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusunda yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce CMLXXIV yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Nasıl tanınır: Uyuz Mordred.

Hayali: Kucak dolusu altın.

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok...

Sırrı: Taşfırın Erkeği Mordie takma adıyla çamur güreşi yaptı.

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur ~~olmaz~~ emekli olup Bahamalar'a gidecek.

YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Lady Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyor-san-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. CMLXXIX'de

Lobelia yaşayan en kıdemli Şövalye olan Sir Yarakabuğukaldıran Scabpicker III ile evlenmişti. Lady ünvanını da o zaman kazanmıştı, fakat –ne yazık ki!– kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayıp bitirmişti. Lady Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, “Orta Çağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!” sözüyle bilinir.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Lady Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uyumlu giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler.

ÖĞRETMENLER

Sir Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmeni. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Nasıl tanınır: Kaçık.

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Hayaliyle alakası yok.

Sırrı: Hatırlamıyor.

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek.

Koç Wendell Plungett

Plungett EAO'da Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbir Yer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkektir. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. EAO'da çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, Şişleme Antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve Özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adında pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dev

EAO'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir? Ailesi birkaç nesildir şekerlik yapan Dev'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dışsuz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Nasıl tanınır: Birader.

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar.

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar.

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor.

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına maniler yazmak.

Profesör Salyasaçan

Profesör Salyasaçan, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Salyasaçan'ın öğrencileri:

- a) Profesör Salyasaçan'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

MEMURLAR

Tava

Tava'nın nasıl EAO'da aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Lady Lobelia onu bu işe almış.

Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir Allah'ın kulu bile çıkmamış.

Nasıl tanınır: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak.

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir.

Sırrı: Arasına şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor.

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı.

Yorik

Yorik EAO'da İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorik, "Külkedisi"ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. "Üç Ayı" masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi. Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar yolu'nda ayı kılığında dolaşmış. Kılık değişirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Nasıl tanınıyor: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

ÖĞRENCİLER

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır. Ancak Koç Plungett'in perüğünü şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor.

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi; Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu.

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: Erhaba-may, aisy-day!

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak.

Angus du Pangus

Mordred ve Lady Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya "Ben sizlerden biriyim!" ya da "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. sınıf öğrencisinin güçlü bir ejderha avcısı olabilmesi mümkün müdür? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: EAO'daki yemeklerde daha çok çeşit.

Gerçek: Yılan balığı, yılan balığı, yılan balığı!

Ders dışı faaliyetler: EAO Mutfak Kulübü'nün Başkanı; Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Pişirmenin 101 Yolu kitabını yazmak.

Erica von Royale

Artık EAO karma hale geldiğinden, Erica da artık "Eric" rolü yapmak zorunda kalmadığı için memnun. Bu tatlı kız sıradan bir kız değil; akıllı, cesur ve sadık; aynı zamanda da bir prenses! Evet, bu doğru. Kral Ken ve Kraliçe Barb'ın biricik kızları Prenses Erica. Mezun olur olmaz Erica'nın kendi ülkesinde ejderha öldürmeye başlayacağı şüphesiz. Şimdilik geriye bir tek soru kalıyor: Bu kadar sık el kaldırdığı için Erica'nın kolu ağrıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu.

Ders dışı faaliyetleri: Sir Mızrakkafa'yı Sevenler Kulübü; Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, EAO Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: EAO'yu devir almak.

Cesur Balyoz

Balyoz için bu önemli bir yıl. Balyoz EAO'daki 1. sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Balyoz! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Balyoz'dur. O size kafetaryanın yılan balığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Salyasaçan'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı pratikleri.

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi.

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha şişleyicileri hazırlık sınıfına geçmek.

Janice Değirmentaşı

Janice iri yarı, eğlenmeyi seven bir parti kızı ve Ejderha Biçenler Alternatif Okulu'ndan dikey geçiş yapan harika bir sporcu. Babası bataklık arazisini satarak bir servet kazandıktan sonra, bir lord oldu ve tek kızının dünyaya adım atışını hayal etmeye başladı. Çok geçmeden, Mordred onu Ejdarha Avcıları Okulu'na aldı. Lord ve Leydi Değirmentaşı, kızlarının doğru yolda olduğundan emindiler.

Hayali: EAO Güreş Takımı Kaptanlığı

Gerçek: Bir güreş takımı yok.

Ders dışı faaliyetleri: EAO Parti Planlama Komitesi; Gülümseyen Hal'in Kampüs Dışı Yemek Kulübü Başkanı; EAO Güreş Takımı Kurucu Üyesi.

En sevdiği ders: Beden Eğitimi

En sık söylediği söz: "Sakızı olan var mı?"

Gelecekle ilgili planları: Babasının altınlarının bir kısmını harcamak.

REKLAMLAR

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir.

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papağana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz, ama yılanbalığı servisimiz yok.

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100